

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

nem immittatur, & sibi possessio relaxetur. ¶ Nō obstat modo, si pro Ducē Sabaudia adduceretur, q̄ ipsi possessio sit relaxanda, qm̄ reperitur dictū feudū fuisse donatū suis prædecessoribus per Ioannē Jacobum Marchionē Montisferrati, & filios cū pacto constituti de possidēdo in forma, cuius pacti vigore tūc Dux Sabaudia donatarius mediantibus suis procuratoribus actuale, & corporale possessionē dicti feudi fuerit adeptus, per ea, quæ habentur in d.l. quod meo. & in l. interdū. in fi. & in l. quamuis. si conductor. ff. de acq. poss. & in l. quedam mulier. ff. de rei vendi. & per Bar. in l. ab emptione. ff. de pactis. cū fi. Vnde quāvis dici posset donationē illā non valuisse per ea, quæ supra in secundo dubio dicta fuerunt, tñ ex tali donatione, talisq̄ p̄dicto nullo, & inualido benè potuit mediāte actu corporali acquiri possessio ipsi donatario, suisq̄ hæredibus, & successoribus, per tex. in l. i. §. si uir uxori. & ibi Bar. & Docto. ff. de acq. poss. ¶ Deinde cū Dux Sabaudia in feudū concesserit dicto Ioan. Jacobo, & successoribus dictū Marchionatū, & feudū, prout de iure licitū est habenti feudū dare alteri in feudū, ut habetur in c. i. §. profectō. de l. Corradi. Roma. in singulari suo 454. cū fi. sequitur, q̄ mortuis omnibus illis, qui sunt de domo dicti Ioan. Jacobi Marchionis, & ultimo loco mortuo Ioan. Georgio Marchione, nullis superstitibus masculis descendētibz, seu collateralibus, illa possessio naturalis, quæ erat apud ipsos Marchiones Montisferrati, & p̄nt illa, quæ erat penes ipsum Ioannem Georgium ultimū Marchionē, debet ipso iure dici consolidata cum possessione ciuili, quæ apud Ducē Sabaudia in feudantē remansit, per ea, q̄ in terminis uoluit Bal. in d.l. 2. in 46. q. in 5. col. ff. de rerum diuif. & faciunt, quæ habentur per Abb. in c. cū uenissent. in 2. not. in 2. col. de restitut. spolia. per Bar. in l. ex affe. in fi. ff. ad trebell. l. si id, quod. ff. de acq. poss. & consequenter cum possessio dicti feudi fuerit per Imperatorē aduocata absq̄ præiudicio partiū, sequitur, q̄ illam debet restituere, & relaxare ipsi Duci Sabaudia per ea, quæ habentur per Paul. de Cast. in consil. 3. in 2. volu. per Alex. in d.l. æquissimum. ff. de usufructu. in apostil. ad Barto. per Specul. in d. titu. de petitorio, & possess. in §. i. seu in princ. in vlt. col. & p̄ Areti. in d. c. in præsentia. in 5. col. Nam huic fundamēto, quod prima facie multū uidetur facere pro Illustriss. Ducē Sabaudia, potest responderi, nullam posse dici in casu nostro factam consolidationē possessionis ad fauorem ipsius Ducis Sabaudia, quoniam ¶ consolidatio, quæ sit de una possessione cum alia, sit, quando possessio naturalis unius, ut usufructuarij, seu feudatarij unitur, & cōsolidatur cum possessione ciuili, & sic qm̄ sit consolidatio, & unio unius possessionis unius speciei cū alia possessione alterius speciei, ad tradita per Bald. in d.l. 2. in 46. q. per Abb. in d. c. cū uenissent. per Bald. in d.l. ex affe. & in l. si id, quod. & in l. clam. in fi. cum l. sequenti. ff. de acq. poss. & argumento l. idem Neratius. §. penul. ff. de usufructu. accretion. Sed in terminis nostris non potest ullo modo dici facta huiusmodi consolidatio ad fauorē do. Ducis Sabaudia, ergo fundamētū corruit. Quod aut non possit dici facta aliqua consolidatio, demonstratur, quia per donationē dicti feudi per Marchiones Montisferrati seu datarios Imperatoris factā tunc Duci Sabaudia non potuit tam per uerā traditionem, q̄ per fictā transferri nisi naturalis possessio, & non ciuili, qm̄ sola naturalis erat penes ipsos, & nemo potest plus iuris transferre in alium, quā apud ipsum fuerit. l. nemo. de regul. iur. Item ciuili erat penes dominū, & Imperatorē iuxta ea, quæ habentur in d. c. i. in fi. in quibus cau. seu. amitta. & per glo. in d.l. 3. §. ex contrario. & in d.l. si ut certo. §. si duobus uehiculum. cum simil. Vnde

postea Dux Sabaudia inuestiēdo, & concedēdo feudum d. Marchionatū sibi donatum ipsi Ioan. Jacobo, & successoribus suis, transtulit possessionē ralem, quā habebat, in d. Ioan. Jacobo, & aliorum chiones successores, & ideō sequitur, q̄ penes Ducem Sabaudia nulla remansit possessio naturalis, qm̄ qui habet solā naturāle, ut est feudatarius, inuestiat, seu se constituat pro alio possidēdo eam in illum transferre taliter, q̄ nulla apud remaneat, per Bart. & Alex. in d.l. interdū. in l. quod meo. in princ. ff. de acq. poss. ergo mortuo Marchione Montisferrati, non potest dici aliqua consolidatio possessionis naturalis, quæ sum erat, & possessio, quā Dux Sabaudia in cū nullā possessionē naturalem, seu ciuilem, nec habere posset, ut supra. Quo fit, vt dici ne ipsi Duci Sabaudia sit relaxanda possessio dicti uirtute alicuius consolidationis, cum si nullo possideret, uidelicet non naturaliter, quia illi dādo Io. Jacobo, & suos successores, in illorū lit, nec ciuilitate, quia ciuili est, & semper fuit dominū, hoc est Imperatorē, ergo præfatus Sabaudia se fundare non potest in aliqua consolidatione, quæ nec respectu possessionis, nec respectu minij potuit fieri, cū apud eū non esset ciuili possessio, nec directū dominium, cū quibus possit consolidatio, ex quo illa erant, & remanserunt apud Imperatorē per prædicta, & arg. d. l. idē. Nec cum si. & ideō inferitur, q̄ si dici potest facta consolidatio utilis dominij, & naturalis possessionis mi Marchionis Montisferrati cum aliquo dō, & cū aliqua possessione, illa dicitur facta cū dominio, & cū possessione ciuili dicti feudi, apud Imperatorē per prædicta, & p̄nt ipse Imperator est dominus, & tanquā dominus cognoscet, ad quē spectare potest feudū, & eius possessio ta tex. in c. uerum. de iudi. & in c. ex transmissio. uerum. de foro competen. retenta sibi possessione uili, relaxare debet naturalem possessionē, qui in feudo iura meliora, & potiora habet, & possessionem se ad aduocauerit abiq̄ præiudicium ad effectū, ut illam relaxet ei, cui de iure relaxanda, & cōsequenter habenti iura potiora fto feudo per ea, quæ uoluit Pau. de Cast. in d. in Christi nomine amen. in causa, quæ uenit in 2. lib. Areti. in c. in præsentia. in 5. col. de probat. Lordinarij. C. de rei uendi. Sed Illustriss. Ducis bet meliora, & potiora iura, quā aduersarij, si li est relaxanda, & ita dico, & concludo, saluē semper iudicio præclarissimorum, & Illustriss. minorum iudicare debentium. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 In succedendo filij fratris locum patris sui substituuntur. Et ut simul cum patruo possint admitti.
- 2 Et quando hoc uerum sit. nu. 33.
- 3 Et filij fratris simul cum patruo admittuntur, etiam in iure feudi, quando plures uocati sunt per nomen collectivum importare plures personas, & gradus.
- 4 Et quomodo hoc uerum sit. nu. 34. 35. 36. & 37.
- 5 Idem, quando feudum est quid hereditarium, & quando feudum est quid hereditarium, & quando feudum est quid hereditarium.
- 6 Idem, quando de successione legali hereditaria tractatur.
- 7 In successione alterius, quā ascendētis, seu patris, qui admittuntur, in capita, & non in stirpes admittuntur, nisi in pari gradu esse censerentur. Quod præcedit etiam in successione feudi.
- 8 In materia feudali statum iuri communi in eo, quod pertinet ad consuetudines feudorum dispositum non reperitur.
- 9 In successione feudi succeditur primo conditio, & non secundo. nu. 10. & 35.

- 8 Nuptia fratre cum patre admittitur, ubiunque de successione agitur, & quomodo, nu. 34. & 35.
- 9 In feudis principum, primarum, & personarum primi parentis, et consanguineorum, ut feudum ad superfluum illius uadat.
- 10 Et si quis feudum in quo sit fundata.
- 11 Feudum concessum pro heredibus est quid hereditarium, & in petitione hereditatis venit, & ad eius successorem illi eodem modo, & ordine admittitur, qui, & quo ad hereditatis successorem vocatur, & nu. 39. ubi declaratur.
- 12 In feudis successione interfecta plures simul succedunt in capita, & non in stirpes, quando transmissio remotiori ultra patrum succeditur, & quando hoc sit verum, nu. 36.
- 13 In feudo antiquo ab initio proveniente ab uno quomodo deficiente una linea ad aliam linea succedant.
- 14 Proximior dicitur non solum respectu gradus, sed etiam respectu successione.
- 15 Hares in feudis de quo intelligatur, & nu. 39.
- 16 Feudum dicitur hereditas quare in petitione hereditatis veniat.
- 17 Agnati ad feudum antiquum ex principali providentia venientes in locum immediati feudatarii sine liberis defuncti in capita, et non in stirpes admittuntur.
- 18 Successio est duplex.
- 19 In feudo patris, & antiquo fratri decedenti absque liberis, & de descendibus masculis fratribus, & una cum illis nepotes ex alijs fratribus in stirpes succedunt.
- 20 Et quid non existantibus fratribus, nec nepotibus defuncti, et nu. 21.
- 21 Feudi portio in iure feudorum deferitur, sicut hereditas iure Romano.
- 22 Feudum si in divisione ad unum pervenerit, qui sine liberis, & de descendibus defuerit, feudum illius pars ad alios collaterales pro ratione redire debet.
- 23 In successione hereditatis decedentis sine liberis, & fratribus, si filij, fratres proximior presertur alijs in gradu remotioribus.
- 24 In feudis non commune servatur, quando intra, seu consuetudines feudorum non disponunt.
- 25 Ad feudum vocatis heredibus legitimis, qui admittantur.
- 26 Nuptia fratre quando in locum patris ad effectum succedendi cum patre subrogatur, & nu. 28.
- 27 In successione filius fratris ad effectum succedendi cum patre locum patris non subintrat.
- 28 Feudatarius quando de bonis feudalibus testari, & disponere possit, & quando non.
- 29 In feudo antiquo si immediatus feudatarius sine liberis masculis decedat, agnati successorio ordine venientes quo succedant.
- 30 Ad feudum concessum pro heredibus, qui admittantur.
- 31 Ordo succedendi in hereditate dat ordinem succedendi in feudo, et in emphyteosi, & quando, nu. 38. & 42.
- 32 In successione feudi inspicitur persona primi acquirentis, & quomodo in ea filius locum patris subintrat.
- 33 Feudum concessum pro heredibus de quibus intelligatur.
- 34 Quid si concessum sit pro heredibus masculis, vel pro heredibus legitimis.
- 35 Et quid in emphyteosi ecclesiastica.
- 36 Nomen heredes non tam demonstrat, quam distribuit, & nullam habere quoniam nihil potest proportionabiliter distribuere.
- 37 In feudis successione inter heredes sanguinis quis ordo servetur.
- 38 In feudo feudatario pater transigendo pro se, & heredibus, & successoribus suis potest filijs heredibus praedicare. Et quid, si est feudum cum beneficio legis, & inuentarij, nu. 49.
- 39 Successores expressi in materia feudali de quibus intelligantur.
- 40 Feudum quando extraneo legari possit, & quando non.
- 41 In feudo antiquo pater renunciando, & promittendo pro se, & heredibus, & successoribus suis non contravenire, filijs heredibus praedicare.
- 42 Et quid, si essent heredes cum beneficio legis, & inuentarij.
- 43 Primus, et transactio sup feudo facta pro se, & suis heredibus, et successoribus de quibus heredibus, & successoribus intelligatur.
- 44 Feudum antiquum etiam non hereditarium filius volens patri succedere non potest retinere, & hereditatem paternam repudiare, sed autem; aut acceptare, aut relaxare debet.
- 45 In feudo antiquo vasallus non potest filijs, & descendantibus suis

praedicare, etiam legitime alienando, & in aliquem de agnatione, nisi filijs, & descendentes expressè, vel tacite alienationi consenserint, vel eam ratificaverint.

Quid si illi essent minores, nu. 78.

- 53 Et quomodo tacite consentire, seu ratificare dicantur.
- 54 Transactio facta à vasallo sup feudo, vel quoniam feudi quādo valeat, et quibus noceat, & nu. 61. & 79.
- 55 Dimittere, & relaxare in contractu transactionis non est alienare, secus in alijs contractibus.
- 56 Feudum antiquum si vasallus in totum, vel pro parte relaxet, aut repudiet, vel renunciet, talis relaxatio, repudiatio, vel renuntiatio filijs, qui hereditatem patris cum beneficio legis, & inuentarij adierunt, non nocet, & nu. 8.
- 57 Leges posteriores ab antiquioribus declarationem recipiunt.
- 58 Filius adeundo hereditatem cum beneficio legis, & inuentarij si bi quoad as alienum paternum, & feudum antiquum ex providentia, & pacto debitum non praedicat.
- 60 Feudum nobile, & antiquum agnati primi acceptantis consequi possunt, et si non sint heredes patris sui, vel sint simpliciter heredes.
- 62 Feudi alienatio, seu transactio facta à vasallo in agnatum remotior rem absque consensu proximioris quomodo valeat, & an, & quando renovari possit.
- 63 Feudum à patre alienatum quando, & quomodo filij ad illud vocati, & heredes patris renovari possint.
- 64 Feudum est inalienabile, & inobligabile, & quomodo illius alienatio, & obligatio effectum habeat.
- 65 In feudo recepto à primis parentibus pro se, & heredibus suis masculis quid sit inspicendum.
- 66 Et quo iure heredes descendentes ad illud vocati dicantur.
- 67 Feudum, vel emphyteosis si pro se, & heredibus suis masculis recipiantur, solum filij, nepotes, & descendentes masculi admittuntur absque eo, quod sint heredes.
- Et quid, si pro filijs heredibus, nu. 71.
- 68 Et ab eo, qui sic recipit, legari non potest.
- 69 Heredis mentio in his, quae sunt natura ad heredes extraneos sunt transitoria, de quo intelligatur.
- Et quando solum de descendente, & nu. 71.
- 70 In feudis si de heredibus simpliciter mentio fiat, qui comprehendatur, & qui appellatione heredium masculinorum.
- 71 In feudo, & materia sui natura ad heredes extraneos non transmissibili si fiat mentio de filijs heredibus, an filij, ut admittantur, debeant etiam esse heredes.
- 72 Feudum concessum pro se, & heredibus masculis non dicitur quid hereditarium.
- Idem in concessio pro se, & heredibus legitimis, nu. 74. & 75.
- 73 Feudum hereditarium, & feudum familiare differunt.
- 74 Feudum concessum pro se, & heredibus legitimis intelligitur concessum pro descendibus masculis tantum, etiam si non sint heredes.
- 75 Hares masculus, & hares legitimus in materia feudali non differunt.
- 76 Feudum quando dicatur merè hereditarium, & de eo, ut de qualibet re hereditaria iudicetur.
- 77 In feudo quando pater possit filijs praedicare, & filijs etiam heredes cum beneficio legis, et inuentarij facti defuncti stare teneantur.
- 78 Minori de iure restitutio in integrum datur, ubiunque contingit ipsum ex aliquibus gestis enormiter ladi.
- 79 Minor adeundo hereditatem etiam paternam damnosam etiam cum beneficio inuentarij censetur latus, & restitui potest.
- 80 Minor ad obtinendam restitutionem in integrum tenetur lationem probare, & quomodo.
- 81 Minor aduersus aditionem hereditatis factam sine, & cum beneficio inuentarij potest in integrum restitui, & quando.
- 82 Remittere, & renunciare simpliciter actionem, exceptionem, & iura, dicitur donare.
- 83 Negans habet suam intentionem fundatam.
- 84 Scientia praesumpta non sufficit ad excludendum aliquem à iure suo ob scientiam.
- 85 Tempus absentiae necessaria est de quolibet tempore dato ad aliquid faciendum deducendum.

E P I T O M E.

In feudo antiquo concessio pro heredibus legitimis filium fratris, & sic nepotem in successione dicti feudi una

una cum patruo hic non admitti, probatur.

Feudum antiquum concessum pro heredibus masculis, vel legitimis non dicitur quid merè hereditariū sed ex prouidentia, & pacto ad filios heredes patris puenit, & transactioni super illo à patre facta filii hæredes et beneficio legis, & inuentarii stare non tenentur.

Minor aduersus immixtionē, seu aditionē hereditatis simpliciter factam absque beneficio inuentarii, & illius non cōfectionem, & aduersus omnia tacite, vel expresse per eum in minori ætate facta, ex quibus enormiter fuerit lesus, in integrum restitui potest.

CASVS CONSILII.

LIVSTRES D. de Corrigia sic à sacrosancto Romano Imperio nuncupati iā diu plura castra, villas, possessiones, & alia bona stabilia in corū imperialibus priuilegijs descripta in feudū nobile, & antiquū in comitatū erectum impetraverunt, & tenuerunt, in quo feudo post obitū Giberti primi, qui de dictis bonis, & castris testatus fuerat, Gerardus, Galasius, & Gibertus secundus successerunt, ac inter ipsos super eo quadam capitula, dispositionesq; et in eorum testamentis fecerunt, atq; ordinauerunt, ut refert Alex. in cons. 29. in 5. vol. Deinde per mortē dictorum Galasii, & Giberti secundi dictum totum feudū, & integrū ad prefatū Gerardū peruenit, qui relictis post se quatuor filijs masculis legitimis, & naturalibus, videlicet Manfredo, Antonio, Nicolao, & Giberto tertio decessit, & post eum mortuus est Nicolaus, cui alius Nicolaus posthumus eius filius successit: interim Manfredus suo, ac dictorum Antonij, & Giberti tertij suorū fratru nomine à Federico Romano Imperatore de anno 1452. inuestituram de bonis suis feudalibus obtinuit, nulla de Nicolao posthumo mentione facta, post que dicti Gibertus tertius, & Antonius sine filijs, & descendētibus masculis defuncti sunt, quibus dictus Manfredus pater, & Nicolaus posthumus nepos ex fratre simul equaliter successerunt, & d. Nicolaus posthumus, relicto Ioanne Galeatio eius filio legitimo, et naturali, vitā cum morte cōmutauit, & ei in suis bonis feudalibus d. Ioannes Galeatius successit. Demum Manfredus superstitibus tribus filijs Borso, Galeatio, & Giberto quarto mortuus est, in cuius bonis feudalibus, & alodialibus dicti filijs successerunt, ac mediantribus eorum procuratoribus de anno 1494. de dimidia omnium bonorū feudalium, que Manfredus eorum genitor possidebat, à Maximiliano Romanorū Rege inuestiti sunt. Deinde mortuus est Galeatius absq; filijs, & descendētibus, & postea Borso cum duobus filijs Io. Francisco, & Manfredo legitimis, & naturalibus suisq; heredibus, ultimo defunctus est Ioannes Galeatius olim filius d. Nicolai posthumi ab intestato absque filijs, & descendētibus legitimis, & naturalibus, sed superstitibus dicto Giberto quarto sibi quinto gradu coniuncto, ut in l. iureconsultus. S. 5. ff. de gradi. & d. Ioanne Francisco, & Manfredo nepotibus sui patris magni, sibi sexto gradu coniunctis, d. l. iureconsultus S. 6. capiēdo gradus secundum ius civile iuxta Inst. de gradibus, & in c. de primo gradu 25. q. 5. Mortuo itaq; prefato Ioanne Galeatio ab intestato, super eius bonis inter dictum Gibertum quartum ex una, & dictos Do. Ioannem Franciscum, & Manfredum fratres ex altera orta fuit salte extrajudicialiter materiā gōnum, quia

dictus D. Gibertus dicebat bona Ioannis Galeatii in totum spectare, cum esset proximior agnatus, pressè comprehensis in literis, & priuilegijs maxime à Maximiliano Romanorū Rege concessis, verò d. Ioannes Franciscus, et Manfredus tamē feudi, quā ratione fideicommissi allegabant, hæres ex tribus bonorum dicti Ioannis Galeatii aduenire, & consequenter ambos ipsos unā cum dicto Giberto in capita, & non in stirpes succedere, quibus, ac differētis pendētib; ipsi omnes pro suorum subditorum quieto statu de anno 1517. ad concordiam, & transactionē pro se, eorumq; heredes & successoribus deuenerunt, nam dictus Ioannesciscus suo, ac Manfredi fratris sui nomine, pro quo promissit, conuenit, et voluit bona feudalit, et alia dicti D. Ioannis Galeatii pro dimidia ad dictum Gibertum spectare, & hoc pro omni eo, & toto, quod Gibertus in bonis, et hereditate Ioannis Galeatii re, et exigere posset, et quatenus de iure plus consequi deberet, illud totum cessit; et transactio dicto D. Ioannem Franciscum, et Manfredum transactione quorūcumq; suorum iniuriam in forma, et decora prefatus D. Gibertus voluit, et concessit dimidiā dictorum bonorum feudalium, et aliorum ad dictos D. Ioannem Franciscum, et Manfredum tres spectare, et hoc pro omni eo, et toto & c. Et plus eis in dictis bonis de iure deberetur, voluerunt etiam illud in totum ad dictum Gibertum, cui similiter cesserunt omnia iura in forma, et ramento, et sub pena dupli prout in instrumentis transactionis superinde confecto continetur, in quibus uenerunt debere ab ipsis peti huiusmodi transactionis compositionem ab Imperatore confirmari, prout ita de dicto anno 1517. à Maximiliano Romano Rege confirmata fuit. Paulo autem postquam hæc ipsas partes gesta fuerunt, defunctus est D. Gibertus, relicto duobus filijs legitimis, et naturalibus, videlicet d. Hippolyto, et Hieronymo pupillis, qui cum matris auctoritate paternā adierunt hereditatē illa simpliciter se immiscuerunt, nullo confecto actus plures faciēdo, qui citra nomē, et ius hereditatis non potuerunt, et inter alia nomine prefatorum Hippolyti, et Hieronymi fratrum et adhuc pupillorum matris intrinsece auctoritate ac nomine dictorum Ioannis Francisci, et Manfredi, mediante eorum actore petitione dictæ transactionis, et concordie à Carolo V. Imperatore petita, et obiecta fuit, prout de ea patet in documenta, in qua transactione dicti d. Hippolytus, et Hieronymus et adulti, et maiores 25. annis facti usq; ad 28. annū perseverauerunt, et illi non cesserunt, sed potius cōsentiēdo dictos D. Io. Franciscum, et Manfredum bona prædefuncti Ioannis Galeatii per se, et ultra tenere possidere passi fuerunt. Rebus itaq; habentibus, predicti d. Hippolytus, et Hieronymus tres in ius in bonis, et hereditate D. Io. Galeatii dētes infra annum 25. seu salte ante cōpletionē sue ætatis 29. mouerunt litem cōtra d. D. Manfredum qui superflus remansit, et fratri suo successit, reliqua bonorū, que ad ipsum, et fratrem suū pertinebant, tute predictæ transactionis de bonis, et hereditate Ioannis Galeatii, prout in ipsorum libello contenta

*Quibus in facto ita se habentibus, de tribus dubitari
congruit. Primo, utrum dicti DD. Ioann. Franciscus,
& Manfredus una cum D. Giberto eorum patruo de iu-
re ad bona, & hereditatem dicti Domini Ioann. Galea-
ti pro aliqua parte admitti potuerint, an vero solus do-
minus Gibertus, illis in totum exclusis. Secundo, postea,
quid dicti nepotes pro nulla parte admitti de iure po-
tuerint, sed solus Dominus Gibertus, utrum dicti DD.
Hippolytus, & Hieronymus transactioni facte stare te-
neantur. Tertio, utrum dicti Domini Hippolytus, et Hie-
ronymus aduersus additionem hereditatis paternae fa-
ctam ab eis inuentarij confectione de iure in integrum
restituendi sint, adeo, ut ipsi nunc ad confectionem in-
uentarij admitti, & illius beneficio uti queant, ac ad-
uersus omnes, & quoscunque actus per eos factos, qui-
bus tacite, vel expresse dictam transactionem, & con-
firmationem illius Imperialem ratificasse diceretur, re-
stitui debeat, & in eum statum reponi, in quo tempo-
re mortis Domini Giberti ipsorum communis parentis
constituti erant, ad effectum, ut contra dictos DD. Ioan.
Franciscum, & Manfredum ad bona, quae ad eos de bo-
nis, & hereditate Domini Ioan. Galeatii perueniunt,
agere possint.*

CONSILIVM LXVIII.

*IOAN. primum dubium in prenarrato the-
mate propositum, vi detur, qd dicti D. Ioan.
Franciscus, & Manfredus in bonis dicti Io.
Galeatii saltē in stirpes cū do. Giberto eo-
rum patruo succedere potuerint: quia si in succedendo
filij fratris, locum patris sui subintrare dicuntur, ad ef-
fectum, ut simul cū patruo suo admitti valeant, ut in
§. cum filius instituitur de heredi. quae ab intestato. defer.
auth. cessante C. de legiti. hered. authen. post fratres, la.
1. co. tit. & in corpore, vnde sumptus sunt. ¶ Secundo,
¶ quando plures vocati sunt per nomen collectiuium
apertum importare nō solum plures personas, sed etiā
plures gradus, quale est nomen familia, agnatio, & he-
redes, quorū appellatione primi, secundi, & ulterio-
res, ac heredes heredum in infinitum ueniunt, ut in
l. si de vulga. & pupil. l. fin. C. de heredi. instit. l. sciend-
um. ff. de verb. signifi. l. cum in testamento. ff. de he-
red. instit. ubi duo gradus herediū sūt &c. tūc quāuis sub
illo nomine cōprehēsi ordine successiuo admittātur
hoc est primo proximiores, & in priori gradu existen-
tes. l. cū ita. §. in fideicommissio. ff. de lega. 2. l. peto. §. fra-
tre co. tit. l. si. C. de verb. signifi. & per doct. cōiter in h.
Gallus. §. qd rectē. ff. de lib. & posth. tñ nepotes ex fra-
tre, qui sunt remotiores, simul cū patruo admittūtur
quia gradus paternū subintrāt, ut uoluit gl. in d. §. in fi-
deicommissio. cū qua p̄t̄a seunt ibi Io. de Imola, & alij,
q̄q̄ dixerint Bal. & Cuias. ibi idē uoluit Alex. in cō-
f. 88. circa fi. & cōf. 137. & 204. in 1. vol. & in cōf. 129.
& 64. in 5. vol. Corn. in cōf. 3. & 24. in fi. in 2. uol. in cō-
f. 263. in 1. vol. & in cōf. 233. in penult. col. in 4. vol.
Decius in cōf. 1. iuncto cōf. 87. & in materia feuda-
li, est text. ad literā, put Bal. in suo libro habebat. in c.
1. de natu. succel. seu cuius uerba ipse refert in c. 1. §. &
ga de his, q̄ seu. da. pos. q̄ hoc idē uoluit, & facit c. 1. in
prin. de seu. succel. & c. 1. de succel. frat. & p̄missa sua
dētur, nā q̄n feudū est quid hereditariū, quia cōces-
sum simpliciter pro hereditibus, tunc filius locū patris
subintrat. ut p̄ Alex. in d. cōf. 129. in fi. & Corn. in d. cō-
f. 24. l. i. q̄dō de successione hereditaria, hoc est
legali tractat, ad effectū, ut simul cū patruo suo succe-
dat. d. auth. cessante, & per Alex. in cōf. 44. in 5. uol. in
6. col. ergo i terminis nostris p̄fati Io. Franciscus, & Mā*

*fredus fratres nati ex Borsio fratre dicti do. Giberti
vnā cū ipso domino Giberto patruo ad successionē
dicti Ioan. Galeatii in capita, & non in stirpes admitti
debeuerunt, quia t̄vbi agitur de feudi successionē alte-
rius, quā ascendētis, seu patris, tunc ij, qui simul de iu-
re ad illam admittūtur, etiam si in pari gradu esse cen-
serentur, in capita, & non in stirpes vocantur, ut dixit
Alex. in cōf. 29. in princ. & in 4. col. vol. 5. qui ita in-
ter Illust. Comites de Corigia cōsultuit, & hāc est na-
tura feudi, ut uoluit Bal. quē allegat Alex. ibi in c. 1. in
5. col. an agna. vel fil. & praesertim, quia hoc idē regu-
lariter de iure ciuili cautū est, ut in d. authen. post fra-
tres, & ibi doct. & habetur per Bal. in terminis, in fe-
dis in d. c. 1. §. & quia uidimus, q̄ hoc post glo. & alios
clarius dicit in d. authen. cessante. uidelicet, si duo ne-
potes ex uno fratre, & unus nepos ex alio fratre simul
concurrant ad feudum, dicuntur uocati in capita, &
non in stirpes. Idem dicendum etiam uidetur, quoad
feudi successionem, quia si in materia feudali, quan-
do aliquid per iura, & consuetudines feudorū disposi-
tum nō reperitur, standū est iuri communi. c. 1. de co-
gni. feud. Bal. & alij feudiste. in d. §. & quia uidimus. &
Alex. in d. cōf. 29. in 3. col. at in terminis nostris hi,
qui ab intestato uocantur ad successionē dicti do. Io.
Galeatii, dicuntur uocati p̄ nomē collectiuiū heredi-
bus, neq̄ dicuntur succedere ascendēti, nec patruo,
sed collateraliter existenti in quinto, & sexto gradu re-
spectiue, ut supra, ergo simul in capita, & nō in stirpes
uenire debēt, & ita in indiuiduo multum pulchrē in-
sistendo concludit Bart. in l. post cōsanguineos. §. hęc
hereditas. in fi. uerb. ff. de suis, & legit. qui illud dubiū
plenē discutit, super quo Azo, & Accursius contrarii
fuerunt, ut refert gl. in d. auth. cessante, ubi Bal. & alij
quoque hunc articulum examināt, & Azo cū sequaci-
bus, inter quos fuit Bald. in c. 1. in fi. uer. de natu. suc-
cess. feudi uoluitq̄ in capita uenire: cōtrariū uerō uo-
luerūt Accur. pluresq̄ alij, & Bar. in d. l. post cōsangu-
neos. §. & hęc hereditas. & Bal. sibi met̄ prius in d. au-
then. cessante. & in l. 2. C. de suis & legit. quando ue-
rō de successionē alterius, quā patruū ageretur, tunc
Bar. ibi dicit, q̄ in capita, & hic est casus noster, & hoc
idem dixit in feudis Alex. in d. cōf. 29. in 3. col. ¶ Et
posito, sed non concessio, q̄ primo cōductori, & reci-
pienti succedere dicerentur iuxta doctrinam Bar. in l.
Gallus. §. quidā rectē. & in §. etiā. ff. de liber. & posthu.
Calde. in cōf. 13. in tit. de feudis. Alex. in cōf. 44. in
1. vol. Roma. in cōf. 3. Corn. in cōf. 47. in 1. col. in
4. vol. & in cōf. 74. in 1. vol. Dec. in cōf. 263. Adhuc
tamen nepotes ex fratre locum patris sui subintrare
dicuntur, & cum Giberto patruo succedere possunt,
¶ quia ubicunq̄ de successionē ascendētis agitur ne-
pos ex fratre cum patruo admittuntur, & gradum pa-
tris sui subingreditur, ut supra dictum fuit, maximē ex
no. p̄ gl. in l. cum ita. §. in fideicommissio. ff. de lega. 2.
iuncta l. coharedi. §. cum filij. ff. de vulga. & pupil. ubi
in fideicommissio uocati p̄ nomē collectiuiū ordine suc-
cessiuo, & secundum prerogatiuam graduum ueni-
re dicuntur, & nepos ex fratre una cū patruo admitti-
tur, quia in locum patris sui subrogatur, & tamen in
fideicommissis primo testatori succeditur, ut ibi, ergo
sistit in feudo, ex quo de succedēdo ascendēti, hoc est,
primo p̄ductori tractatur: & hęc ratio multū stringe-
re uidetur, & est de mēte Alexandri in consilio 129.
in 5. vol. circa fi. & ut inquit Bal. in d. c. 1. in 2. col. in
feudis curandum nō est, quo tramite feudum descen-
dit, sed quid sit eius primū principiū, primaq̄ radix, &
fundamentū, ideoq̄ persona primi parentis inspicit-
tur, & deficiēte vno posteriorū feudū ad superstitē pri-
mi genitoris, & cōductoris vadit, ut dicit Ang. in cōf.
110. sanctissima &c. facit. d. c. 1. §. & quia uidimus. de iis,
qui*

- qui seu. dare possunt. & in c. 1. de natu. success. seu. ga-
ratione stipitis omnes ab eo descendentes connexi,
10 & coniuncti sunt in feudo antiquo, & paterno, & cu-
ius successio in solo stipite fundata est, ut per Angelū
ibi in 6. col. qui inquit, qd si feudū antiquū agnationi
concessum per mille manus agnatorum, & descen-
dentium à stipite ambularet, semper ultimus primi
successor existeret, & ab eo causam haberet, à quo ē
radicem haberet. c. 1. an agn. uel fil. c. 1. de natu. suc-
cess. seu. & qd semper primo recipienti, & non ultimo
morienti succedi dicatur, ultra supra allegata uoluit
idem Cald. in consi. 14. in tit. de locato. Corne. in cō
fi. 42. in 4. uol. & in consi. 74. in 1. uol. ¶ Secundo prin-
cipaliter considerandum est, qd huiusmodi feudum
21 dicitur concessum pro hæredibus, & cōsequenter est
quid hæreditarium, & in petitione hæreditatis uenit,
ut alia res hereditarie, iuxta gl. in l. item uidendum. §.
fi. ff. de peti. hære. & Alex. in multis consilijs infra alle-
gandis, ergo ad illius successionem hi admitti debēt
qui ad hereditatis successionem uocantur, ac eo ordi-
ne, & eo modo, ut per Iacobum Aluarotū, Iser. &
Moder. in c. 1. de eo, qui sibi, & hæred. in ult. col. & in
c. 1. an agna. uel fil. nam ordo succedendi in hæredita-
te dat ordinem succedendi in feudo, seu in emphyteo
si, quando sunt quid hæreditarium, ut inquit Bal. in l.
liberti, libertaq; in 6. colum. C. de oper. liberto. Sed
ad hæreditatem filius fratris unā cū patruo uocatur,
12 ut supra, ergo &c. ¶ Tercio, qd hi in capita, & non in
stirpes admitti debuerint, clarē ex his infertur, quē vo-
luit Alex. in d. consi. 29. in 3. col. qui dicit, qd in succe-
ssione feudorum ab intestato ij, qui simul non ascen-
denti, nec patruo, sed remotiori succedunt, in capita,
& non in stirpes uocantur, & nota, quia ipse loquitur
qualiter in hoc feudo Corrigia succedatur, ubi etiam
circa prin. dixit, qd in bonis feudalibus hi ē, qui alias
in stirpes in dicto feudo Corrigie succederent, ex di-
spositione testamentaria illustris Comitis Gerardi in
capita succedere debent, quā dispositio, præterquā
in legitima, trebellianica, ac bonis aliunde quæsitis,
seruanda est, ut ibi per Alexandrū, ex cuius uerbis hic
casus decidi uidetur. ¶ Præterea hoc quoque satis cla-
rē cōstat ex uerbis Bal. in d. c. 1. §. & quia uidimus, ubi
inquit extare tex. in tit. de nat. success. seu. huius teno-
ris, in feudis prima causa successionis est filiorum, &
descendentium masculorum, illis non extantibus, si
est feudum paternum, & antiquum, fratres admittun-
tur, & unā cum illis nepotes ex fratre præmortuo in
stirpem, his non extantibus ad agnatos proximiores
pertinet feudum pariter, si uerō ex proximioribus in
pari gradu existentibus, ex uno est unus, ex alio plu-
res, in capita, &c. sed nepos ex fratre quoad ius succe-
dendi in eodē gradu cū patruo esse dī, ut supra, ergo
14 &c. ¶ Quarto, qd sumus in feudo antiquo, & ab ini-
tio ab uno pueniēte, neq; ullus supēst de linea ultimo
loco decessētis, tūc admittunt illi, qd sunt de alia linea
agnationis secundū ordinē successionis ab intestato,
& sic proximiores remotioribus præferuntur. Nā si ali-
quis de eadem linea adhuc supereffēt, etiam si alijs de
alia linea remotior foret, illis tamē semper præfere-
ndus esset, ut in c. 1. de natu. success. seu. not. per glosam
in c. 1. de grad. succed. seu. de success. frat. per tex. etiā
in c. 1. de successio. feud. quibus adde d. c. 1. §. cū uerō,
de iis, qui feud. dare poss. ibi ut frater fratri sine legiti-
mo hærede defuncto &c. Sed in casu nostro nullus
est de linea dicti D. Ioannis Galeatii, ergo proximior
15 de alia linea transversali admitti debet, & proximior
autem censetur non solū, qui in gradu præcedit, sed
etiam in successionē, ut est nepos ex fratre, qui proxi-
mior censetur, sicut est suus patruus, quia cum illo suc-
cedit, ut est tex. cum gl. in d. l. cum ita. §. in fideicomis

so. cum alijs supra allegatis, & dixit Alex. in præ-
to consi. 129. in 5. uol. circa finem, quē sequitur
neus in consi. 24. in 2. uol. circa finem, qd in feudo
reditorio cōcesso pro hæredibus filius loci patris
intrat, ad effectum, ut cum patruo, qui ad succe-
15 ascendētis uocatus esset, admittatur. ¶ Præterea
in feudis de hærede loquimur, intelligitur de
sanguinis, & non successionis, Bal. in d. c. 1. §. si
uidimus. in 2. col. & iō tex. in c. 1. §. profecto.
Corra. inquit, qd si qs habeat feudū sibi, suisq; huius
concessum, de solis masculis intelligi dēt, ad
de aliena. seu. in §. sed diuersum. & Bal. in d. c. 1.
in 3. columna. dicit, qd qui liberos non hēt, si ex-
rede extranco decedet, in feudis cum hærede
re non censetur, quia feuda non mero iure hæ-
rio, sed principali prouidentia percipiuntur, &
C. de suis, & legiti. inquit, feudum, quod defec-
redibus, nō dici liberē esse corpus hæreditarium
quoddā ius annexum, quod in hæreditate repe-
16 & hac ratione in petitione hæreditatis uenit
tur, ut per glosam in l. item uidendum. §. si. ff. de
hæred. Præterea agnatus, qui in feudo succedat
si ipse hæres proximi sit, non potest agere ad
petitione hæreditatis, quia illud non ut hæres
principali prouidentia capit, ut ibi per cum, &
an agna. uel fil. in 4. colu. uerfi. sed nunquid: at
minis nostris feudum esse concessum pro se, & huius
bus, ergo omnes descendentes primi inuicem
successores sanguinis, argumento. §. si. cum fratre
glosam Inst. de legit. agna. tut. in feudo succede-
bent, si contingat aliquem ex illis sine liberis
dentibus masculis decedere, & hæc fuit mens
Aureliani, quem refert, & sequitur Bal. in c. 1.
qui sibi, & hæredi. in uer. tamen Iacobus Aure-
& c. quia descendentes uocati ex illis uerbis
bus feudum habere dicuntur non iure succed-
sed iure conuentionis, & concedentis prouide-
consequenter ipsi in capita, & non in stirpes
re debent, quoniam quando agnati ad antiquū
dum ex principali prouidentia ueniunt, & in
immediati feudatarii sine liberis masculis
successorio ordine succedunt, tunc non in stirpes
18 in capita admitti debent, ut uoluit Bal. in d. c. 1.
plex enim est successio, quādam hæreditaria, præ-
pro portionibus hæreditariis succedunt, quædam
guinis, & agnationis, qualis est feudalis, ut
quam pro uirili succeditur, ut per Baldum, & Iō.
in c. 1. de eo, qui sibi, & hæred. in ultima colum.
go isti nepotes ex prouidentia principali ueniunt
ut hæredes agnationis, & sanguinis simul cum
truo, & pro uirili sunt admittendi. ¶ Præterea
men non obstantibus, partem contrariam
rem proculdubio esse puto, qd solus Illustris
minus Gibertus pater dictorum DD. Hippo-
Hieronymi in bonis feudalibus succedere dēt
exclusis præfatis DD. Ioanne Francisco, & Mar-
fratribus, & nepotibus ex fratre dicti Dom.
ti, & primo hoc in terminis deciditur ex uerbis
in c. 1. §. & quia uidimus in 1. col. de his, qui feud.
possunt. qui dicit de hoc esse rex. in terminis
nat. success. seu. cuius uerba hæc sunt, prout ipse
suo reperiri refert, decedere fideli absq; liberis
descendētibus, & in feudū succedentibus, si
dū fuit cōis parentis, fratres defuncti cū filiis
tuorum fratru in stirpem succedunt, his non ex-
bus ad agnatos proximiores id uolumus pertine-
si quidem in pari gradu sunt, pariter admittun-
rō ex vno ē vnus, ex alio sit plures, nō in stirpes
capita succedere dēre ordinamus. Hæc sūt
ex quo omis his, qd illi deciduntur, qd de

est habenda qđ argumento l. ancillæ. C. de furtis. quā-
vis plura inferri possent, tamen ad propositum noto
dicatur, quæ pro decisione qđnis facere videtur. Pri-
mo, qđ ad successionem fratris decedentis absq; libe-
ris, & descendētib; masculis in feudo paterno, & an-
tiquo fratres nepotes admittuntur, & unā cū illis ne-
potes ex aliis fratribus in stirpes, & hic non est casus
nostre, quia non agitur de successione fratris defun-
cti. Secundo noto, qđ non extantibus fratribus, nec fi-
liis fratrum dicti defuncti, prout ē in casu nostro nō
extat, tunc ad successionē pariter admitti debēt agna-
ti proximiores, qui pari gradu sunt, hoc est, qui ab u-
no, eodemq; descendunt, nam si a diuersis, ut qđ ab
uno unus, & ab alio plures, tunc nō in stirpem, sed in
capita succedunt, & sic in effectu post fratres, fratrū-
que filios proximiores agnati pariter in capita, & nō
in stirpes succedunt, dummodo in pari gradu existāt
ut ibi idem serē per eadem uerba de iure cōi statutū
est in aut. post fratres. la. 2. C. de legi. haredi. per quē
tex. probatur idem esse dicere pariter, quod ī capita,
& dicit Bald. in d. auth. cessante, in feudis cōmuniter
concludi, qđ duo nepotes ex uno fratre, & unus ex a-
lio in pari gradu existentes in capita succedūt. Sed ip-
si D. Ioan. Galeatio non remanserunt superflites libe-
ri, nec fratres, neque fratrū filii, sed solū alii agnati
remotiores, ergo hi, qui sibi proximiores in gradu e-
rant, in successione sui feudi, aliis agnatis in remotio-
ri gradu existentibus exclusis, preferendi erant, & iō
Illust. D. Gilbertus ipsi DD. Ioan. Francisco, & Man-
fredo fratribus præferri debuit, ut pote qui in gradu
proximior esset, hoc est in quinto, ceteri uerō in sex-
to, ut constat ex computatione graduum supra facta.
¶ Secundo cum post fratres, filiosq; fratrū agnati
proximiores succedant, ac iure proximitatis uocati
censentur, ut ē probatur in d. c. 1. in fi. de natu. suc-
cess. feud. ibi isti proximiores, ergo remotiores in gra-
du simul cum proximioribus non sunt uocandi: ad
idem induco c. 1. de success. fra. ubi post fratres, fra-
trūq; filios in antiquo feudo superiores agnati suc-
cedunt, ultiores tamen, qui sunt proximiores, ut ex
prese inquit And. de Iser. ibi, & probatur in d. c. 1. in
fin. de natu. success. feu. ergo qui in anteriori gradu exi-
stunt, præferendi sunt, quia tales sunt proximiores, &
hæc ratio est de mente Bal. in d. §. & quia uidimus, &
omnium Doc. quoniam, ut dicit gl. in d. c. 1. de gra-
du. succed. in feudo successio feudi iure feudorū de-
fertur, sicut hereditas iure Romano: & licet ¶ feudū
pro parte in diuisione ad unum pertinerit, tamē si is
sine liberis, & descendētib; & sic sine haredibus
suis decesserit, pars illius feudi ad alios collaterales p-
ximiores redire debet, Bal. in l. 1. in 1. q. ff. de rerū di-
uis. c. satis benē de prohib. alien. seu. per lotha. ¶ Ter-
tio sic arguitur, quamuis uerū esset, qđ per iura feuda-
lia determinatum non esset, quis in casu nostro esset
preferendus, adhuc tamen cōcludendum foret, ipsū
D. Gilbertum præferri debuisse, quia ¶ de iure cōi, quā
do aliquis sine liberis, & fratribus, filiisq; fratrū de-
cessit, tunc in illius hereditatis successione proximior
& in priori gradu existēs aliis in gradu remotioribus
preferitur, & hæc est regula infallibilis, ut est tex. in au-
th. post fratres. la. 2. C. de legi. haredi. & in auth. de hæ-
redi. qđ ab intest. defer. in §. 1. & in §. sigs igitur defun-
ctus, & idē in successione feudi dicēdū est, nam quan-
do iura, seu pfectudines feudorū in aliquo casu nō di-
spōnt, tunc ius cōe in feudis quoque seruari dēt, ut
est tex. in c. 1. de feu. cogn. Bal. in d. §. & quia uidimus,
in 1. col. Alex. in consil. 29. in 3. col. in 5. uolu. Corn. in
cōf. 42. in 3. col. in 4. uol. & supra dictum fuit. ¶ Quar-
to in casu occurrenti ¶ ad feudum ex forma inuestitu-
re uocati sunt haredes legitimi, & sic per nomē colle-

ctiū aptum cōtinere nō solum plures personas, sed
plures quoque gradus, ut supra dictū fuit: quo fit, ut il-
li, qui tanquam sub hoc nomine comprehensū venire
uolūt, ita demum admittātur, si proximiores sint quā-
tum ad ordinē gradus siue dicamus ipsi defuncto, siue
primo cōductori, & acceptanti feudū secundū varias
opiniones, de quibus in l. cū ita. §. in fideicōmissio. ff.
de lega. 2. per Corn. in d. consil. 42. & probatur in d. §. in
fideicōmissio, iuxta l. fi. & ibi Castr. & alij. C. de verbo.
signi. & plenē per scriben. in l. Gallus. §. etiā si a paren-
te. cum §. quidā rectē. ff. de liber. & posthu. & est tex. in
l. peto. §. fratre. ff. de lega. 2. & hoc in terminis uoluit
magnus feudista And. de Iser. in c. 1. §. fin. p. illum tex.
de natu. success. feud. & arg. c. 1. an ille, qui interfe. pat.
ibi ad agnatum proximiorē & c. uidelicet quoad ordi-
nem gradus, qui in legibus inuenitur, & ibi idē And.
de Iser. & dicit Bald. in c. 1. de aliena. feud. pater. & in
c. 1. in 3. col. de prohi. feud. aliena. per Federi. qđ mor-
tuo uasallo, qui feudum tenebat, sine hærede descen-
dente, feudū antiquū iure successorio transit ad agna-
tos collaterales proximiores, qui a stipite descendūt,
& hoc sequitur Paul. de Castr. in consil. 157. secundum
numerū antiquū: at ad propositū facit c. 1. an ille, qui
interfe. frat. ibi ad proximiorē agnatum pertinebit, si
feudum fuerit paternū: sed dominus Gilbertus proximi-
or, & in priori gradu dictis dd. Ioā. Frācisco, & Ma-
fredo erat, siue consideremus psonā ipsius do. Io. Ga-
leatii ultimo loco defuncti, siue personā primi aucto-
ris, a qua feudū originē habuit, ut de se patet, ergo di-
ctis suis nepotibus præferri debuit. ¶ Quinto si uerum
esset, qđ dicti dd. Io. Frācisceus, & Manfredus, unā cum
domino Gilberto eius patruo admitti debuissent, se-
queret, qđ quoties de successione alterius, quā aui,
seu patruū ageretur, nepos ex fratre simul admittretur
cum patruo suo, & sic locum patris sui subintrare di-
ceretur, qđ est falsum, quia tunc nepos ex fratre in lo-
cum patris subrogatur, ut unā cum eius patruo ad suc-
cessionē admitti possit, quādo de immediata succe-
ssione aui, uel patruū defuncti agitur, ut de feudo pro-
batur in d. ca. 1. §. his uerō deficientibus. de successio.
frat. ibi deficientibus uidelicet filijs, & liberis eius, qui
defunctus est, uocantur primo fratres cum fratrū pre-
mortuorū filijs, deinde agnati ultiores & c. hoc est
proximiores, ut in d. c. 1. de natu. success. feud. & supra
dixi, & hoc idē expresse sensit Bald. in l. 2. C. de iuis &
legi. dicens, qđ quando duo nepotes ex diuersis paren-
tib; aui in bonis feodalibus succedere uolūt, tūc suc-
cedūt in stirpes, & sic eo modo, quo eorū parētes suc-
cessissent, ergo inferitur, tūc illos dici subintrare locū
suorū patrū, quando aui succedere uolunt: si itaque
alijs remotioribus uellēt succedere, secus esset: quod
de iure com. uni probatur in d. authen. post fratres,
la. 2. & in §. 1. cum §. si quis igitur defunctus. in authen.
de hæredi. quæ ab intest. defer. & sic declarat Alexan.
in d. consil. 44. in 5. uolum. in fin. 5. colum. & in consil.
129. eodem libro. & in d. authen. cessante in addi. ad
Bald. ac per Corne. in consil. 24. in 2. uolumine circa
finem. ¶ Quod autem in successione feudi filius fra-
tris ad hoc, ut cum patruo admitti possit, locum pa-
tris sui non subingrediatur, uoluit & consuluit Ale-
xan. in consil. 204. in 2. uolumi. quia ubi sumus in di-
spōsitione hominis, tunc nepos ita cum patruo non
admittitur, ut uoluit Bal. in d. §. in fideicōmissio. ibiq;
Cuma. & Alex. in d. consil. 129. necnon in l. lucius, la. 2.
in apostil. ff. de hared. institut. ac in indiuiduo Bar. in
d. auth. post fratres. dixit filiū fratris cū patruo succe-
dere solū, qđ de successione aui, uel patruū agit, secus
si de successione aliorū, & ex hoc inferat ad casū succe-
dēdi in feudo, uel in Regno, & idē uoluit in l. p. langui-
neos. §. 1. ff. de iuis, & legi. At ī casu nro nō agit de succe-
dendo

- dendo auo, nec patruo, sed uel ipsi D. Ioan. Galeatio, qui quoad dictos D. Ioannem Franciscum, & Manfredum auus, aut patruus nō erat, ut clarum est, uel primo conductori, & feudum recipienti, qui nec auus, nec patruus fuit, neque forte ascendens, quia de hoc non constat, ergo simul cum D. Giberto admitti nō potuerunt. ¶ Sexto si uerum esset id, quod Alex. in d. conf. 29. in 3. col. præsupponit, hoc est per illustrem Dominum Gibertum primum, & antiquissimum in testamento suo dispositum fuisse, q̄ post mortē suorum filiorum, & descendentium masculorum bona omnia, & sic etiam feudalia ad proximiores transfusa masculos de domo sua in capita deuoluerentur, sequit̄ q̄ bona feudalia, ac alia, quæ dicti primi do. Giberti fuerunt, & ultimo loco ad dictum Dominum Ioannem Galeatium peruenerunt, qui absque liberis masculis decessit, iure successionis ad Gibertū, quartum patrem dictorum DD. Hippolyti, & Hieronymi spectare debeant, propterea quod ipse proximior, & prior in gradu erat, q̄ præfati DD. Ioan. Franciscus, & Manfredus. Et licet Alex. ibi dicat intelligendum esse, disposita per dictum Dominum Gibertum primum in suo testamento ad bona feudalia non debere extēdi, quoniam de his feudatarius testari nō potest, neque aliter ad præiudicium proximiorum disponere, tamen ut ipse etiam dicit in l. si patroni. ff. ad Trebell. post multos ab eo allegatos, quando feudatarius disponit inter ipsos uocatos eo ordine, quo ex inuestitura sunt uocati sub uerbis generalibus, & collectiuis testari, & disponere potest, adeo q̄ huiusmodi bona sub fidei commissio uniuersali facta per uasallum comprehendunt, ut ibi latē per Alexandrū, & Baldū in l. cum uirum. in fi. C. de fideicom. ¶ Septimo prædicta confirmantur ex dictis Bal. in l. 2. C. de suis, & legiti. ¶ q̄ si feudum sit antiquum, & in causa caduci, ut quia ex immediato feudatario morienti liberi masculi non extarent, tunc agnati, qui ex prouidentia, & successorio ordine ueniunt, si proximiores in gradu sunt, admittuntur, si uerō simus in agnatis remotis, ut dictum fuit supra, & argumēto eorum, quæ habentur per Bartolum in d. l. consanguineos. §. 1. & in d. auth. post fratres. la. 2. cum no. in d. auth. cessate, tūc in capita, & non in stirpes succedunt, adeo q̄ si tempore, quo dictus D. Ioan. Galeatius mortuus fuit, superfuissent duo filii ex Domino Borso prædefuncto, tres uerō ex D. Giberto præmortuo, in capite ipsi admissi fuissent, quia ea prouidentia, & successorio ordine, hoc est tanquam proximiores uocati essent. Ita uoluit dicere Bal. in d. l. 2. ex cuius uerbis casus noster deciditur ad fauorem D. Giberti, nā hic est ordo successorius, ut supra sæpius dictum est. ¶ Octauo & ultimo, q̄ ex quo feudum pro heredibus concessum fuit, posito, q̄ esse quid hereditarium dici potuit, ut magis communiter uolunt, sequitur, q̄ ad illud admitti non debeant nisi illi, qui heredes uniuersaliter sunt, quia feudum cum illa uniuersitate transire dicitur. argumēto. l. quadam. ff. de acquiren. rerum domo, c. ex literis de iure patrona. & ut inquit Bal. in l. liberti, libertasq̄. C. de ope. liber. in 6. col. nomen hereditatis nihil proportionabiliter distribuere, uel fortiri potest l. 1. C. de impube. & alii substitu. cum similibus.
- 32 Item q̄ ordo succedendi in hereditate dat ordinē succedendi in feudo. ut in c. 1. an agna. uel fil. & Bal. in d. l. liberti, facit etiam, quod ipse uoluit in l. qui se patris C. unde liberi, sed Do. Gibertus in hereditate, & successione uniuersali D. Ioanni Galeatio solus succedere potuit, exclusis dictis nepotibus suis, qui erant in sexto gradu, cū ipse esset in quinto, iuribus supra alle-

gatis, ergo solus ad feudum quoque admittitur. ¶ Superest nunc respondendum ijs, quæ supra loco in contrarium adducta fuerunt: & quæ & secundum argumentum ad unum, idem uidelicet ad demonstrandum, q̄ DD. Ioan. Franciscus, & Manfredus ad successionem feudum mitti debuerunt cum D. Giberto eorum patrem in stirpes, & consequenter ipsi locū patris tenuerunt pro ea, quæ plenē ibi fuerunt allegatobus argumentis breuiter respondetur ex ijs, præ dixi in quarto fundamento facto ad fauorem Hippolyti, & Hieronymi, eorumque patris, q̄ semper, nec simpliciter uerum est, q̄ filius succedatur locum sui patris ad effectum, ut possit suo loco succedere, sed solum q̄ agitur de successione, seu alterius patris immediate, & hæc est communis opinio Doctorū, ut iā dictum est, casu nostro non agebatur de successione, nec patri, sed alterius collateralis remotioris, &c. Nec obstat, q̄ in feudis antiquis dicitur agi de successione primi conductoris, & recipi ut supra dictū fuit, precipue per ea, quæ uoluit in p̄. 1. 10. & Bal. in c. 1. de grad. successio, ergo in casu nostro dicitur tractari de successione descendens, & consequenter filii fratris dicuntur locū patris sui ad effectum, ut possint cum suo succedere per ea, quæ uoluit Alex. in cons. 5. uol. in antepen. col. cum sim. Quia primo respondetur, q̄ prædicta debere intelligi, quando agitur de successione ascendens, hoc est ad alium luit Bar. in auth. post fratres. la. 2. cum alijs, qui allegant in dicto quarto fundamento. Secundo nō constare, q̄ primus, qui feudū Corrigia tenuerit de ascendentibus Ioannis Galeatii, nō Gerardum feudum illud fuerat concessum, nō de domo Dominorum de Corrigia, inter antiquissimos fuit quidam D. Gibertus primus, utrum D. Ioan. Galeatius, eiusque parentes derint per lineam descendentiū, non apparet, probatur, ut etiam præsupponit Alex. in d. cons. 5. uol. Tertio respondetur, q̄ in successione, per se inficienda persona primi acquirentis, sequenter filius subintrat locū sui patris, quoad dendum illos, qui ex inuestitura, & natura feudum essent apprehensi, nec uocati, nā at exclusionem, et si essent gradu proximiores, præferuntur, qui primo recipiente descendunt, seu qui sunt ex inuestitura comprehensi, & ita loquitur Angelus. conf. itaq̄ procedunt alia similia, sed inter illos, qui primo recipiente descendunt, seu qui ex uerbis inuestiturae sunt comprehensi, semper proximior remotior in gradu, sicut pringit et in successione hereditaria, nec unus subintrat locū patris sui, nō geretur de successione uel aui, uel patris immediate supra declarati est ex mente Doctorū, ergo & obstat tertio argumentū, q̄ isti nepotes Do. Giberti cū eo debent succedere in capita, & nō in stirpes, propterea quia successio sit remotioribus ultra seu quartū gradū per ea, quæ uoluit Alex. in cons. 5. uol. cum si. Nam responderi potest, q̄ prædicta uera, quando plures essent simul uocati ad feudum, propterea quia essent in eodē gradu, sed quia nō sunt in eodē gradu, tunc tā in feudis, q̄ in successione hereditaria semper admittuntur, & præferuntur li. q̄ essent proximiores, & sit priores in gradu, & tiores excluderentur taliter, q̄ et q̄ subintraret locū patris sui, ad effectum, ut cū eius patris diceretur. ut in d. auth. post fratres. la. 2. & ibi Bald. 1. de gradi. succed. in feud. & de natu. succed. c. 1. uorem Dom. Giberti, & filiorum allegatis. Sed

su nostro agitur de successione immediata do. Ioāni
Galeati ad quā venire volebat, & voluit dominus Gi
bertus, q̄ est in quinto gradu, ac ē filij domini Borsij,
qui sunt in sexto gradu, ergo do. Gibertus illis debuit
qui sunt in sexto gradu domini Borsij sunt excludēdi,
in noni præferri, & filij domini Borsij sunt excludēdi,
ut non possint in locū patris sui succedere, nec in capi
ta, nec aliquo modo propter superexistentiam do. Gi
berti eorū patrui. Et ad id, qd̄ voluit Alex. in d. consi.
29. facili est responsio, quia, ut supra ostendi, decisio
ipius potest cōtra dictos nepotes retorqueri: nā tam
ex dispositione iuris communis, q̄ ex prouisione ho
minis, uidelicet domini Giberti primi antiqui ipse uo
luit, q̄ post omnes descendentes ipsius Giberti antiqui
transierales deberēt in capita succedere, dummodo
essent de proximioribus, q̄ proximiores in capita ad
mittuntur, sed quando aliqui essent proximiores, & ali
qui remotiores, tūc voluit Alexan. prout verum est,
q̄ proximiores deberent præferri illis, qui sunt in gra
du remotiori per ea, quæ dicta sunt, & faciūt not. per
Bal. in d. athen. cessante. ¶ Tollitur etiā quantū ar
gumentum ex iā dictis, q̄ quoniam cū agatur nō de suc
cessionē aut nec patrui immediate, sed alterius valde
remoti, sequitur, q̄ nepos ex fratre nō subintrat locū
sui patris ad effectū, ut possit cū patrui suo admitti ad
successionem illius collateralis, qui quinto, vel sexto
gradu coniunctus est per prædictā, sed semper proxi
mior eiusdem lineæ preferendus est illis, qui in gra
du remotiori sunt, ut videtur concludi in d. 4. arg. per
tex. in d. 1. de natu. succ. seu. & in c. 1. cū gl. de gra.
succ. in f. cū alijs ad propositū adductis, ex quibus
constat argumentum prædictum retorqueri posse: &
facili, quod dicit Alex. in d. consil. 129. in 5. vol. circa
f. q̄ quando feudum est quid hereditariū, ut quia cō
cessum sit pro heredibus, tūc filius subintrat locū pa
tris, quoniam in successione hereditaria hoc idem ser
uatur, ad tradita per Ange. in d. consil. 110. & facit, qd̄
voluit Alex. in consi. 24. in 2. vol. & Cornueus in consi.
24. in 2. vol. cum similibus. Respondetur, q̄ prædicta sunt
vera, quādo tractaretur de successione aut, vel patrui,
ut supra dictum fuit, & probatur in c. 1. & ibi docto. &
maxime do. Praposi. Impera. L. othar. Eugenio Papæ,
secus si de successione alterius remotioris agerēt, q̄
tām in feudis, q̄ in successione hereditaria filius non
subintrat locū patris sui ad effectum, ut possit admitti
cum eo, qui esset in gradu proximiori, ut dictū fuit:
& cū illud verum sit in successione hereditaria, sequi
tur, q̄ idē etiam dicendum est in successione feudi he
reditarij, quia ordo succedēdi in hereditate dat ordi
nem succedēdi in feudo hereditario, sicut in simili di
cit Bal. in l. liberti libertatq̄, in 6. col. C. de operis liber
to. in emphytheosi hereditaria, & facit, qd̄ voluit Bal.
in d. l. 2. C. de suis, & legitimis. ¶ Nec aduersatur illud,
quod multum uidebatur stringere, q̄ quod ex quo in
terminis nostris feudū fuit pro heredibus cōcessum,
debet intelligi cōcessum pro ijs, qui sunt hæredes san
guinis, & non successionis per Bal. in d. c. 1. §. & quia
int. col. de his, qui feu. dare possunt. & secundum Bal.
in d. l. 2. C. de suis, & legit. feudum pro herede conce
ssum nō dicitur liberē, & merē corpus hereditarium,
sed quoddam ius annexum, quod in hereditate repe
ritur, & hac de cā venit in petitione hereditatis, nam
duplex est successio, quædam hereditaria, & quædam
agnationis, & sanguinis, per primā succeditur in uni
uersum ius defuncti, & per secundam succeditur in
feudo, quia nisi quis sit descendens, succedere nō
potest, Praposi. in c. 1. de eo, qui sibi, & hæredi. in vlti
ma col. ergo omnes de sanguine, & qui succedunt in
iure sanguinis, in feudi hereditarij successione simul
sunt admittendi: quia ad hoc multipliciter responde
tur, primo, q̄ quando feudum est concessum pro hæ

rede, intelligitur concessum pro herede sanguinis, ac
etiam successionis vniuersalis, requirit. n. q̄ sit de de
scendentibus primi, cū feudū nō transeat, nisi ad descē
dētes, ac etiam, q̄ sit heres illius, de cuius successione
tractatur, & cōsequenter primi, quia hæres heredi pri
mi defuncti est hæres, ut supra dictum fuit, & hoc est,
quod voluit dicere Bal. in d. §. & quia. nā postea idem
Bal. sic declarat, & expresse de hoc habetur in ca. 1. de
eo, qui sibi, & hæredi. per Iaco. Aluaro. & do. Præpo. in
vlt. col. ac etiam per Andream Iser. in c. 1. an agna. uel
filius. & ibi Prapositus, idem voluit in emphytheosi ec
clesiæ Bar. in l. vi iurifurandi. §. si liberi. ff. de operis li
berto. per Alex. in consi. 11. in 3. vol. & idem post Imo.
in l. quod dicitur. ff. de verbo. oblig. in l. etiam. ff. solu.
matr. & in l. quidā. §. nihil. ff. de edendo. in 2. col. q̄ di
cit tūc esse quid hereditariū; idemq̄ sensu ipse Alex.
in l. si. patroni. ff. ad trebel. in penult. col. ut habetur et
per Bal. & Imol. in l. Caius. ff. solu. matr. & per Alexan.
in consi. 18. cum sequen. & in consi. 28. in 5. vol. Secū
do respondeo, aliud esse, q̄ feudum sit cōcessum pro
heredibus simpliciter, & tunc vltra quod intelligatur
de herede sanguinis, intelligitur etiā de herede uni
uersali, & consequenter dicitur esse quid hereditariū
& non transire ad descendentes masculos simpliciter,
nisi etiam sint hæredes per proximē dicta, & per ea, q̄
voluit Bal. in auth. hoc amplius, in 2. colu. C. de fidei
cōm. & q̄ aliud, q̄ sit concessum pro heredibus mascu
lis, vel pro heredibus legitimis, & tunc solum intelli
gitur de heredibus sanguinis, & non successionis uni
uersalis, in tantum q̄ sufficiet etiam, q̄ quis simplici
ter sit de descendantibus masculis, absq̄ eo, quod sit
heres, ut voluit Bal. in d. l. Caius, in pen. col. cum simi
multis, quæ in sequenti dubio ad hoc allegabo, quia
sicut per istud adiectiū masculis, declaratur illud nō
men heredibus, ut intelligatur de heredibus sangui
nis tantum, ut ibi per Bal. & infra latius dicetur, ita p
istud adiectiū legitimis, declarabitur nomen here
dibus, ut in feudis intelligatur de filiis, & descenden
tibus masculis, & sic heredibus sanguinis, ut uoluit
Calde. in consi. 8. in tit. de feudis. & est tex. in c. 1. §. sed
diuersum. de alien. feudi. & in c. 1. §. cū vero. & ibi Bal.
per illū tex. quem legit sub §. & quia. de his, qui feu. da
re poss. & facit, quod voluit Sali. in l. 2. in 20. q̄. C. de iu
re emphyteotico. sed in casu nostro feudum fuit con
cessum pro heredibus legitimis, ergo & c. & q̄ in hoc
cōtrariū videtur tenere Imola in d. l. Caius, & Bar. in d.
l. ut iurifurandi. §. si liberi. idē super hoc me remitto
ad ea, quæ infra latius dicentur. ¶ Nisi ē saluando di
ctum Bal. in d. l. Caius, in penul. col. & id, quod statim
dictum fuit, dicamus, q̄ Bar. in d. §. si liberi. & Imol. in
d. l. Caius. & alij loquuntur in emphytheosi ecclesiæ, in
qua aliud ius seruatur, quā in feudo, ut fatetur Bart. in
d. §. si liberi. & Salice. in d. l. 2. in 29. quest. & verum est,
& idcirco super hoc non insisto, vel quod Bart. & alij
loquuntur, quando fuissent expressa verba magis pre
gnatia, q̄ essēt illa pro heredibus legitimis, ut quia di
ctū fuisset pro heredibus, & filiis masculis, seu legiti
mis & c. Tertio rñdeo, q̄ do. Gibertus fuit vniuersalis
hæres d. do. Io. Galeati, quia illi erat gradu pximior,
q̄ essent filij do. Borsij, & idē feudū, quod erat here
ditarium, ut supra, cum ipsa vniuersali successione ad
eū transire debuit, arg. l. quædā. ff. de acquiren. rerum
dominio. c. ex literis. extra de iure patrona. nam, ut di
cit Bal. in istis terminis in l. liberti, in 6. col. C. de ope
ris liberto. ¶ quoties feudum, seu emphytheosis est qd̄
hereditarium, quia pro heredibus simpliciter cōces
sio facta fuerit, successio in hereditate dat ordinē suc
cedēdi in feudo, quod sequitur Petrus de Anch. in cō
fil. 320. & Bal. in authen. hoc amplius. C. de fideicom
missis. in 2. colum. quia in habentibus symbolum faci
lior

lior est transitus. l. in rem. §. item quęcunque. ff. de rei vend. c. quod in dubijs. cum gl. de consecrat. eccle. uel altaris. & ex hoc sequitur, qd in ipso feudo dicatur succedi etiam primo recipienti feudū, a quo virtus feudi tanquam in palmite eius deriuauit, quoniam do. Gilbertus, qui fuit heres do. Io. Galeatij ultimo defuncti, censetur esse etiā heres primi recipientis, quia heres heredis primi defuncti censetur esse heres. l. si. C. de hered. institu. l. sciendum. ff. de verbo. signi. & hoc modo in proposito respondet Corneus in consil. 37. in 3. volum. in 3. colum. & in consil. 263. in 1. vol. & traditur per dominū Andream Isern. in c. 1. §. licet. an agna. vel filius. Præterea cū ad feudū sint uocati heredes, & non admittantur, nisi qui sunt heredes, & descendentes masculi, ut supra, & per Bald. in l. 2. C. de suis, & legitimis, cū sim. sequitur, qd nisi quis sit heres uniuersalis, nō possit in feudo succedere, quia, ¶ ut etiā inquit Bal. in d. l. liberti, in 5. col. & Petrus de Anchā. in consil. 320. hoc nomē heredibus nō tam demonstrat, quā distribuit, & nullā habenti quotam nil potest proportionabiliter distribuere, uel sortiri: ergo ipsis nepotibus domini Giberti, qui non sunt, nec possunt esse heredes uniuersales hereditatis dicti do. Ioannis Galeatij, cui erat sexto gradu coniuncti, ipsosq; præcedebat dominus Gibertus, qui erat in quinto gradu. d. anth. post fratres. & ibi Bar. & in d. l. panguineos. §. 1. istud nomē heredibus, de quo in inuestitura, nil potuit dictis nepotibus de feudo proportionabiliter distribuere, uel sortiri, ut supra dictum fuit. Vltimo, & si uerū sit, qd feudum concessum pro heredibus intelligatur concessum pro heredibus sanguinis tantum, ¶ tamē inter tales heredes seruandus est ordo successionis, ut proximior semper præferatur illis, qui sunt in sanguine remotiores, & sic, qui est i priori gradu sanguinis, ceteris præferatur, qā in feudis hæc est regula firma, qd ad feudū, seu ad illius successionem semper admittantur proximiores, ut supra dictum, & probatum fuit, & hæc pro nūc sufficiat quoad primum dubium. ¶ Venio ad secundū principale dubium, utri dd. Hippolytus, & Hieronymus transactioni paternæ factæ pro se, & heredibus, & successoribus suis stare teneantur, & cōsequenter an illa transactio facta super feudo præiudicauerit filiis, & heredibus dicti domini Giberti, q ratione antiquitatis in feudo succedere poterant. Et pars affirmatiua prima fronte tenenda uidetur, quia ¶ cum feudum sit hereditarium, hoc est, p heredibus concessum, & dicti domini Hippolytus, & Hieronymus fuerint heredes domini Giberti patris sui, sequitur, qd pater transigēdo pro se, & heredibus, & successoribus suis potuit illis in feudo hereditario præiudicare, quoniam pater dicitur transigisse non solum pro heredibus hereditariis, qui uniuersaliter in hereditate succedūt, sed etiam pro heredibus, & successoribus in feudo, nam ¶ illa uerba pro successoribus in materia feudali intelligūt de ijs, qui de iure in feudo succedere possunt, & sic de successoribus habilibus ad succedendū in feudo, ut nō. uoluit Bal. in l. 1. in 34. & 45. q. ff. de rer. diuis. & sequitur Alexan. in l. quedam. §. nihil. in 2. col. ff. de edendo. & And. Iser. in c. 1. §. titius. si de feud. fue. conten. inter dominum, & agnatos. ergo in tali feudo pater potuit filiis, & heredibus suis præiudicare, etiam si essent heredes cum beneficio legis, & inuentarij, quia sicut pater potuit præiudicare filiis heredibus in rebus hereditariis, ut in l. fin. C. de iure deliberandi. ita & in feudo merē hereditario, de quo iudicatur, ut de re hereditaria, ut uoluit Alex. in consil. 28. in 5. vol. in penultima col. & in consil. 19. eodē volumine. & in l. si patroni. ff. ad trebellia. Confirmatur hoc, nam ¶ licet feudum extraneo legari nequeat, quia alienari non potest, tamē hoc est verum, quādo

feudum nō erat hereditarium, sed si esset hereditarium, ut quia concessum foret pro herede successoribus quibuscunq; tunc legari potest, ut dicitur per Bal. in c. 1. in 5. col. de prohib. feud. Federici, & per Alex. in d. consil. 28. in vltima na, quāuis in consil. 30. in 1. vol. in 5. colum. contrariū senserit. ¶ Secundo ¶ vbiq; patet tū est feudū etiam antiquū, renuntiat feudo, ut pro se, & successoribus suis non contrahit si filius simpliciter illius hereditatē adierit, iudicat, ut nō possit ad feudū agere, quia filius tenetur factū patris etiā ipsi filio præiudicare. l. cū a mare. C. de rei vendicat. l. quare de restit. militum. l. si venditrici. C. de reb. alien. Nec obstat ¶ qd filius adeundo hereditatem beneficio inuentarij non tenetur vltra uideri, & sibi nō dicitur præiudicare, arg. l. si. §. ratione. C. de iure deliberandi. cū similis. ut Bald. in l. qui se patris. C. vnde liberi. quia adligitur responsio ex dictis per Alexandrum in lio 13. & in d. consil. 28. & in consilio 29. in prædicta procedat, quādo feudum esset extraneum, & pacto debitu & transitorio solum adientes, ut quia concessum esset pro filiis, & ceteris masculis, secus si esset simpliciter hereditarium hoc est concessum pro heredibus simpliciter filiis, seu liberis heredibus, & successoribus, ut pollentia uerba; nā sicut etiam cōfecto inuenerit heredes testator potuit illum in re hereditaria, ita & in huiusmodi feudo, & hic videtur fieri: & confirmantur præmissa ex ijs, quæ in uoluit Alex. in consil. 18. in 5. uol. per totum luit heredem descendente teneri ex facto etiam, ut sibi in feudo hereditario præiudicet ciuit not. per Bart. in l. cum qui. ff. de inter. terminis nostris quāuis filij domini Giberti sent hereditatem cum beneficio inuentarij, huc debent teneri, quatenus etiā ad eos de hereditario peruenit, sicut tenerentur, quatenus nister ad eos de bonis hereditariis, multo magis dicessit ipsos teneri ceteros, quatenus per eos de feudo hereditario, cum simpliciter hereditatem inuentarij adierint. ¶ Tercio ¶ nam dominus Gibertus in instrumento transigente super feudo promissit p se, & suis heredibus, & successoribus conuentia obseruare, & non transigere, & cum sumus in materia feudali, debet facta promissio de heredibus habilibus, & ceteris heredibus, & successoribus, q in feudo succedere sunt, hoc est de filiis, & descendentibus hereditario, c. 7. §. sed diuersum. de aliena. feud. c. profecto. de lege Corradi. & argumento conuenit uoluit Andreas Iser. in tit. si de feud. fue. conten. dominum, & agna. in §. Titius cum Semprom. dicitur per Alexandrum in l. quedam. §. nihil. in C. de edendo. ergo dominus Gibertus in dicto instrumento transactionis uidetur filios suos uoluisse, & successores in feudo obligasse, non autem quam heredes, & successores hereditatis. ¶ quarto considerandum est, ¶ quod in feudo antiquo, qui uult patri suo succedere, si uult autem utrumque debet acceptare, aut utrumque re c. 1. an agnatus, uel filius. & hoc procedit, ut feudum etiam non esset hereditarium, ut dicitur per Iserniam. in §. 1. in 2. colum. sed nos in feudo hereditario antiquo, ergo filij domini non poterunt hereditatem paternam retinere, & feudum antiquo non possit filiis, & descendentes

rit, secus si cum beneficio inuentarii, ut uoluit Andr. Iser. in d. c. i. in ult. col. ¶ leges enim posteriores declarationem ab antiquioribus recipiunt. l. nam & posteriores. ff. de legi. glo. in l. sciendum. in prin. ff. qui satisf. da. cog. Et successiue Bald. in l. qui se patris. in antepen. colum. C. unde libe. post doctrinam Nicolai, de qua supra dixit, q. ubi cumq. pater, qui habet, seu ad quē feudum spectat, aliquid consentit ad suum præiudicium, si ipse renunciat, & promittit non contravenire per se, & hæredes suos, seu per se, & filios suos, & hæredes, tunc in feudo antiquo, in quo filij ius succedendi habent, adeundo hereditatem patris simpliciter, si bi præiudicant, sed si illam adeant cum beneficio inuentarii, solum in bonis allodialibus hereditariis, nō autem in feudo sibi præiudicant per tex. in d. l. si. in computatione. iuncta l. cum a matre. C. de rei uendi. & ita in effectu uoluit Bald. in d. antepen. col. ibi, aut promissit per se, & suos filios hæredes, & tunc distingue, ut distingueres in aliis bonis filij a patre uenditis, uel donatis, ut not. in d. si in computatione. sed nos sumus in feudo antiquo, & dominus Gibertus transigendo aliquid consentit ad ius præiudicium, & renunciat, ac promissit de non contraveniendo per se, & suos hæredes, & successores, ergo si filij hereditate patris cum beneficio inuentarii adierint, sibi in feudo non præiudicauerunt. Et hanc sententiam, ¶ per additionem hereditatis factam a filio cū beneficio inuentarii filius non dicatur sibi præiudicasse quoad æs alienum paternum, nec quo ad feudum antiquum ex prouidentia, & pacto debitum, docto. magis communiter sequuti sunt, uidelicet do. Andr. Iser. Iacob. Alue. ro. & dominus Praposit. in d. c. i. an agna. uel filius. & Iser. in c. i. §. Titius. si de feudo fuerit controuer. inter dominum, & agna. & ibi Iacob. de Beluif. & in c. i. de eo, qui sibi, & hæredibus: nam filius adeundo hereditatem cum beneficio inuentarii, satisfacet etiam regulæ d. cap. i. an agnatus, uel filius, quia utrumque acceptauit, sed solum hereditatem cum beneficio inuentarii. & ideo retinebit feudum liberum, etiam si nihil sibi de hereditate remaneat ad tradita per dominum Prapositum in d. cap. i. an agnatus, uel filius. in 6. colum. Præterea ¶ in casu nostro domini Hippolytus, & Hieronymus in feudo uolunt succedere, & succedunt, ut in feudo, quod fuit ipsis dominis Comitibus de Corrigia ut feudum nobile, & antiquum concessum, & sic tanquam agnati primi acceptantis. argumento eorum, quæ uoluit Bald. in cap. i. de eo, qui sibi, & hæredibus, ergo debent posse consequi feudum, etiam si in effectu non sint hæredes patris sui, uel sint simpliciter hæredes, quia quoad feudum sic antiquum nihil operatur, quod sint hæredes patris, uel non, ut est tex. notabilis, & ibi plenè habetur per doctores in d. cap. i. an agnatus, uel filius, ibique ratio assignatur. ¶ Secundo principaliter ¶ adduco doctrinam communiter a doc. approbatam in c. i. §. si uasallus. il. 3. si de feudo fuerit contro. inter dominum, & agna. quod licet uasallo permillum sit super feudo, & illius controuer. sia transigere, ut in illo tex. cum similibus, de quibus supra, tamen talis transactio, si facta sit super feudo antiquo, non nocet agnatis uocatis ad feudum, nam uasallus potuit transigere ad præiudicium sui, & non alterius, cui ius esset in feudo acquisitum ex prouidentia, & pacto primi acquirentis, ut uoluit Praposit. in dicto §. si uasallus. in ultimis uerbis. Et ideo ¶ si uasallus alienauit, seu aliter transulit feudum in remotiorem agnatum abiq. consensu proximioris, huiusmodi alienatio, & translatio tenet, quousq. alienans uiuerit, quo mortuo proximior feudū alienatū reuocare potest, quia resolutio iure datoris, resolutur ius acceptoris. l. lex uetigali. ff. de pig. c. i. §. rursus. & ibi gl. & doct.

his præiudicare, etiam legitime, & solemniter alienando, hoc est cum consensu domini. c. i. §. i. de prohibi. ta seu alienat. per Feder. etiam si alienatio facta fuerit in eum, qui sit de agnatione. c. i. §. rursus. cum glo. de controuer. inuestitura. & ibi doct. & in c. i. §. i. & ibi Praposit. in ult. quæst. per quos fiat inuestit. & in c. i. §. rursus. quibus mod. feud. amit. cum glo. tamen si filij, & descendentes expressè, uel tacite consenserint, uel ratificauerint, tunc ipsi alienationi contravenire non possunt, & tacite dicuntur consentire, seu ratificare, quando sciuerunt, & per annū tacerunt, & non contrauerunt, ut est tex. not. in c. i. §. Titius. il. 1. si de feud. fuer. conten. inter dom. & agna. & ibi gl. & doct. feud. diff. & facit rex. in l. Paulus. ff. rem rat. habe. c. i. si de inuest. inter do. & agna. lis oria. & in c. i. quæst. olim seu alien. poterat. Sed in casu nostro dominus Gibertus transigendo alienauit feudum cum cōsensu domini, hoc est Imperatoris, qui transactionem confirmauit, & filij domini Giberti expressè, & tacite consenserunt, expressè perendo, q. confirmatio, & cōcessio facta per Maximilianum Romanorum Regem a Carolo quinto Romanorum Imperatore confirmatur, & approbatur. arg. l. cum precum. C. de liberal. cau. item tacite faciendo plures actus, ex quibus ipsi uidentur dictam transactionem ratificasse, & præsertim cum multis iam retroactis annis sciuerint huiusmodi transactionem factam, & aduersarios bona feudalia, quæ uirtute transactionis habuerunt, tenuisse, & possidere, & passi fuerint, & nō contradixerint, ergo amplius dicta transactioni, & alienationi paternæ contravenire non possunt. Præterea ¶ transactio facta a uasallo super feudo, seu quæstione feudi ualeat, quousq. uasallus fuit prouocatus, ut uoluit Bald. in l. quones. in i. col. C. de fideicommissis. Et hæc transactio tenet etiam ad præiudicium alterius, puta domini, ut in c. i. §. si uasallus. il. 3. si de feud. fuer. controuer. & hoc contingit fauore litium dirimendarum. arg. l. fratris. C. de transact. Item ¶ quia in contractu transactionis dimittere, & relaxare non est alienare, quamuis secus sit in aliis contractibus, ut dixit Bald. in c. i. in fi. de controuer. inter uasallum, & alium: & ideo quamuis quis transigendo relaxet alteri feudum, tamen nō dicitur feudum alienare, & præsertim relaxando illi, qui est de uocatis in inuestitura, ut uoluit Bald. ibi. & arg. tex. in l. uoluntas. C. de fideicommissis. & in c. cum apostolica. de his, quæ sunt a prela. sine consen. capit. & ibi gl. ergo in terminis nostris transactio ualuit ad præiudicium filiorum domini Giberti, præcipue quia sunt hæredes simpliciter abiq. inuentario dicti eorum patris transigentis. Sed tamen, his non obstantibus, contrariam opinionem ueriores esse puto, q. filij domini Giberti, si hereditatem patris adierunt cum beneficio legis, & inuentarii, iuxta l. si. C. de iure deliberan. non teneantur stare transactioni paternæ ad effectum, ut debent relaxare bona feudalia dicto domino Manfredo filio domini Borij, & heredi fratris sui domini Ioannis francisci, quia ¶ ut uoluit Nicol. de Mattarel. in l. i. C. de reuocan. donat. si feudum sit antiquum, & uasallus illud in totum, uel pro parte relaxet, seu repudiet, talis repudiatio, & relaxatio filius, qui hereditatē patris cū beneficio legis, & inuentarii adierunt, non nocet. arg. d. l. si. in computatione. quæ lex cum tanta uilitate conscripta, & condita non debet dici sublatā per generalitatem text. in c. i. an agnat. uel filius, immo ille tex. in d. c. i. qui uult filium non posse repudiare hereditatem patris, & feudum etiam antiquum retinere, etiam q. transiret ex prouidentia, ut loquitur ille rex. prout ibi illum subtiliter inducit Andr. Iser. in 2. col. recipit restrictionem, & declarationem a tex. in d. l. si ut intelligatur, quando filius simpliciter adiecit.

- doct. de controuer. inuest. c. 1. §. rursus. quib. mo. feu. amit. & in c. 1. §. 1. in fi. uerb. per quos fiat inuest. & facit, quod habetur per omnes feudistas per illum text. in d. c. 1. §. Titius. si de feud. fuer. controu. inter domi.
- 63 & agna. & in c. 1. in prin. de alien. feudi pater. ubi t. quādo uasallus, qui alienauit, haberet filios, qui ad feudū uocari essent, tunc ipsi etiam in uita admittuntur ad reuocandum feudum, quod fuit prædecessorum suorum, etiam si fuerint hæredes uasalli patris sui alienātis, si illius hereditatem adierint cum beneficio inuentarij, ad tradita per Iac. de Beluif. & Prapof. in d. §. Titius. in 3. col. Et quamuis Alex. in cons. 1. in 3. uol. uelit, q. feudum possit adiudicari propter obligationem uasalli ipsius creditoribus, tamen ex quo feudum est inalienabile, & inobligabile, ut in c. 1. de prohib. feud. alien. per Fed. talis adiudicatio habet effectū solum in uita ipsius uasalli debitoris, & sic reuocabili ter, ut ibi per Alex. ¶ Tertio principaliter considerandum est, t. q. quando feudum fuit à primis parentibus receptum pro se, & hæredibus suis masculis, tunc nō est curandum, quo tramite, & quo ordine feudum descendat, sed quod sit primum eius principium, & prima radix, & fundamentum, ut uoluit Bald. per illum rex. in c. 1. de eo, qui sibi, & hæredi. in 2. col. qui dicit in feudis semper inspiciendum esse principium, hoc est primum consensum domini, quāuis secus in alijs sit, nam medijs successores rei qualitatem mutant. l. pater. §. quindecim. ff. de lega. 3. cum simil. quæ ibi Bal. alleg. Et q. inspiciendum sit semper principium, & prima radix, fuit de mente Bar. in l. Gallus. §. etiam. & in §. quidam recte. ff. de libe. & posth. & latè habetur per
- 66 Ang. in cons. 1. 10. cum alijs supra deductis. Et hoc in casu hæredes descendentes uocati dicuntur non iure successionis uniuersalis, sed iure expressæ conuentionis, & sic ex pacto, & prouidentia, & non iure successionis, ut uoluit Bal. sequutus Iaco. Aurelianū, qui ita apostillauit rex. in c. 1. in 2. col. de eo, qui sibi, & hæredibus. in uers. tamen Iacob. Aurelianus &c. & Bald. in l. Caius. in penult. col. ff. sol. mat. post Rayn. de Forli. in quadam disputatione incip. quidam habēs duos
- 67 filios &c. dicit, t. q. si quis recipiat feudum, uel emphyteosim pro se, & hæredibus suis masculis, nomine hæredum comprehenduntur solum filij, & nepotes, & descendentes masculij absq. eo, q. sint hæredes, quia illud adiectiuum masculis declarat illud nomen hæredibus, ut intelligatur simpliciter de filijs, & nepotibus. Et hæc doctrinam Bal. refert, & simpliciter sequitur Decius in c. in præsentia. in 19. col. uers. tertio sal. lit. extra de probat. & illam tanquam communem sequitur Alex. in l. quod dicitur. in 16. col. ff. de uerb. oblig. facit rex. in d. c. 1. de eo, qui sibi, & hæred. & in c. 1. §. sed diuersum. de alien. feud. & ex his sequitur secundum Bal. in l. Caius, t. q. auus, qui sic feudum, aut emphyteosim recepit, non poterit rem sic concessam legare, quia ius in auro residens eius morte finitur, cum ad filios, & nepotes non uadat per uiam successionis: idem est de mente Bal. in l. liberti. in ult. col. in uers. quid ergo. C. de bonis, quæ liber. & idem Bald. in d. l. Gallus. §. etiam. in pen. col. uers. tu in hoc ultimo mē
- 69 bro distingue &c. dicit, t. q. in iis, quæ sui natura transitoria sunt ad hæredes extraneos, aut sit mentio de hærede simpliciter, aut de hærede qualificato, puta de masculo, seu legitimo hærede, nam primo casu intelligitur de quolibet, secundo autem de hærede masculo intelligitur de descendente, & sic uoluit Bal. q. sit hoc ultimo casu faciendā relatio ad qualitatem personæ, & non ad uniuersalem successionem: ergo magis descendentes comprehenduntur sub uerbis illis, hæredib. masculis propter qualitatem adiectam, quam quando simpliciter facta fuisset mentio de hæredi-

bus. Sed t. in feudis, quando est facta mentio de redibus simpliciter, continentur filij, & descendentes masculi, ut in cap. 1. §. profecto. de lego. c. si illius sint hæredes. cap. 1. an agnat. uel filij dicitur per Bartol. & Bald. & alios in d. §. etiam. rente. & per Bartol. in l. ut iurisiurandi. §. de opere libertorum. l. & Bald. expresse in d. l. suis, & legiti. ergo in feudis appellatione hæredum illa qualitate masculorum comprehenduntur filij, & descendentes masculi, etiam si illi non sint hæredes, quoniam ista uerba hæredum masculi respiciunt qualitatem personæ, & non uniuersalem successionem, quando de heredibus masculis ratio à concedente facta esset, secus si a recipiente est de mente docto. in d. §. etiam. ad tradita Bartol. & Socin. in 3. conclusionē. Et prædicta ratio, & de mente doctorem communiter, tenet Alexan. ibi, qui sequitur dictum Bald. etiam, quod esset dictum pro heredibus masculis ab alijs uerbis usq. in tertiam generationem, quamuis ibi, ac etiam in d. l. Caius. contrarium dixerat Alexan. in d. §. etiam. & in l. quod dicitur. in 16. ff. de uerborum obligatio. ergo multo magis materia, quæ sui natura ad extraneos non transpellebat hæredum masculorum magis comprehenduntur descendentes masculi simpliciter, & si non sint hæredes, alioquin non esset distinctio inter ea, quæ sui natura transeunt ad extraneos, & ea, quæ non transeunt, cuius contrarium supponunt, & uolunt doctores communiter, etiam, & in l. si patroni. ad Trebellian. l. etiam. matrimo. & in d. l. quod dicitur. & in c. in pre. de probatio. ¶ Non obstat, quod t. etiam in non transmissibili sui natura ad hæredes extraneos fiat mentio de filiis heredibus utrumque ratio quod sint filij, & hæredes, & uolunt Bartol. etiam. & alij supra relati, ergo idem, si dictum pro heredibus masculis. Quia respondetur, quando dictum fuit pro filiis heredibus, nomen per se comprehendebat masculos filios, & descendentes, ut ergo nomen heredibus aliquid ultra nomen filijs, debet intelligi, ut importentur etiam sint hæredes, uel uniuersales, uel in reuocandum aliquos, & hoc, ne uerbum heredibus perfluat, & frustratorie positum, iuxta cap. si priuileg. in 6. & l. si quando. ff. de legat. 1. & hoc propositum interuit doctrina Paul. de Castro facto. in fin. in lectura Paduana. ff. ad Trebellian. de qua meminit Alexan. in d. l. quod dicitur. in 16. col. & sequitur Angel. in d. §. etiam si à parente ratio cessat, quando dictum fuisset pro heredibus masculis, nam uerbum heredibus, quod per se importat, & importare solet hæredes uniuersales, per illam qualitatem masculis adiectam importabit solum descendentes masculos, etiam si sint hæredes per prædicta, & hoc modo intelligenda erit uerborum superfluitas. Secundo respondetur, quod quando de filiis heredibus à concedente facta fuit mentio, continentur filij ita ut si sint hæredes, ut supra, & hoc, quando quis uellet in feudo succedere, secus si quis uellet in feudo ut agnatus, & à primo delecto ut quia esset feudum antiquum, & tanquam antiquum fuisset concessum, cuius diuersitatis ratio colligitur ex text. in dicto cap. primo. an agnatus, uel filius filius in feudo ut filius succedere non potest, etiam sit hæredes, quoniam non potest hæredem paternam repudiare, & uelle retinere feudum, secus est in eo, qui uult in feudo antiquo succedere agnatus, ut in d. cap. 1. & per Baldum in d. l.

separatim ante. col. & ratio diuersitatis est, de qua habetur per Doc. in d. c. 1. Ex prædictis ergo manifeste apparet, quod quando sumus in re etiam sui natura non transmittitur ad heredes extraneos, cuiusmodi est feudum. Quod datur pro se, & hæredibus masculis, ea censeatur concessa ipsis descendentes masculis tamen, et si non sint heredes, & consequenter non iure successione nisi universalis, sed ex prouidentia, & pacto primi acquirantis ad feudum uocati dicuntur, quo fit, ut feudum tunc non dicatur esse quid hæreditariū per prædicta, & iuxta ea, quæ habentur per Sali. in d. l. 2. C. de suis, & legitimis. & in d. c. 1. §. & qua. & alij ibi. de his, qui feudum dare possunt. in auth. defuncto. in 2. colum. C. ad Tertulianum. in d. c. 1. an agnat. uel filius. in 4. col. & in c. 1. in 2. col. de eo, qui sibi, & hæredibus, & optimè ad confirmationem prædictorum facit id, quod pulcherrime dicit Bal. in l. cum uirum. in ult. col. C. de fideicommissis. quod aliud est feudum hereditarium, aliud feudum familiare, quod non uenit in restitutione fideicommissi, seu hæreditatis, quia est ad iure hæreditario separatim, ut est, quando feudum concederetur pro se, & pro herede masculino, nam ex hac adiectione masculo feudi natura significatur. Hoc idem per ea demmetur, & propter similem rationem dicendum est, quando feudum fuisset concessum pro se, & hæredibus legitimis, ut intelligatur concessum pro descendentes masculis tantum, & sic pro ipsis, ut descendentes non autem ut pro hereditibus, & consequenter dicatur ad descendentes peruenire ex prouidentia & pacto concedentis, & domini, non autem iure hæreditario ita, quod etiam si filij, & descendentes non sint heredes, tamen possint in feudo succedere, sicut supra dictum fuit, quod concessum fuisset pro hæredibus masculis, ut uolunt communiter Doctores, & supra relatum est, nam sicut adiectionem illud masculis qualificat nomen hæredibus, seu sicut ex hac adiectione masculis feudi natura significatur, ut inquit Bal. in d. l. cū uirum, in fine. & id uerificatur uerba illa simpliciter in filiis, & descendentes masculis, etiam si heredes non sint, per Bal. in d. l. Caius. & in d. §. etiam si à patre. & in d. l. qui se patris. in ult. col. cum sim. allegatis, ita & illud adiectionem, legitimis, debet dici adiectum ad qualificandum nomen hæredibus, nec inter ista duo esse rationem differentia, ergo idem in utroque dicendum est, argumento l. à Titio. ff. de uerb. oblig. Quod si uideatur uerum esse, quoniam in materia feudalia non uidetur aliqua differentia inter hæc duo, ut dicitur hæres masculus, & heres legitimus, & his duo bus iura feudalia promiscuè utuntur ad comprehendendum, seu ad ostendendum filium, & descendente masculum, ut probatur ex text. in d. c. 1. §. sed diuersum. de alienatione feudi. & in c. 1. §. profecto. de lege corrad. & traditur per Cald. in consi. 15. in tit. de uerb. sign. ubi habetur de his uerbis hæredibus masculis, iudic. c. 1. §. cum. uerò. de his, qui feudum dare possunt. & per Cald. in consi. 8. in tit. de feu. & in c. 1. §. rursus. quibus mod. feu. amitt. ubi ponitur de hæredibus legitimis, hoc est de filiis, & descendentes, ut etiam habetur expresse per Andream Iser. in c. 1. §. item si fuerit. quibus mod. feu. amitta. Sed quando feudum est concessum pro hæredibus masculis, continentur filij, & descendentes masculi, etiam si non sint heredes successione universalis, quia satis est, quod sint heredes sanguinis, & consequenter tunc feudum non dicitur esse hereditarium, sed ex prouidentia, & pacto: ergo idem dicendum est, quando fuisset concessum pro hæredibus legitimis, prout in casu nostro feudum iam diu ut antiquum fuit concessum, nam cum patris sint, à pari sunt iudicanda, argumento c. trās lato. cum similibus ibi allegatis per scribentes, de constitu

tionibus. & in casibus proximè dictis intelligantur ea, quæ dixit Bal. in d. l. 2. C. de suis, & legitimis. & clarius in d. c. 1. an agnatus, uel filius. in 4. col. uers. sed nunquid, ubi inquit feudum, quod desertur hæredibus, uide licet masculis, seu legitimis, non esse liberè corpus hereditarium, sed quoddam ius annexum, quod in hereditate potest reperiri, & id quando agnatus est heres, non potest ad feudum agere petitione hereditatis, quia ipse non capit illud ut heres, sed ex principali prouidentia, & illud etiam, quod inquit Bal. in c. 1. §. & quia. de his, qui feudum dare possunt. quod agnati, qui succedunt in feudo antiquo, seu paterno, dicuntur succedere iure successorio, & non iure accrescendi, quod ius successorium dicitur propriè legis prouidentia, quod non habet uim relicti, & ex natura inuestiturae prouenit, estque prouisio legis supplens factum hominis, uel ipsum interpretans, quia sicut à principio fuisset unus heres, totum habuisset, ita si res recidat ad unum: Vnde de feuda non dicuntur percipi merè iure hereditario sed potius principali prouidentia, quæ omnia sunt intelligenda, quando esset concessum pro hereditibus masculis, seu legitimis, non autem quando pro hereditibus simpliciter, seu pro filiis, aut liberis hæredibus, quia his ultimis casibus feudum merè hereditarium diceretur, & hoc, ut euitentur illa, de quibus habetur per Alexan. in d. consi. 19. & consi. 28. in §. uolu. & per Bal. in l. si tibi decem. §. si pactus. ff. de pactis. Et dicit Bal. in c. 1. de successione feu. in 3. col. quod filius heres institutus non succedit in feudo ex testamento, sed quia ad eum feudum cum uniuersitate transit, quod similiter intelligendum est, quando feudum non est quid hereditarium, quia concessum esset pro se, & hæredibus masculis, aut legitimis, secus si pro filiis hereditibus, quia tunc esset quid hereditarium, & transiret ad filium ita demum, si esset heres, & pro quotta hereditatis, adeo quod de illo iudicaretur, ut de re hereditaria, ut probatur ex iis, quæ primo loco contra filios Domini Giberti deducta fuere, & habetur per Alexan. in consiliis proximè allegatis, & per Cornucum in cō. si. 199. in 17. col. in 2. uol. Et stantibus præmissis inferitur, quod cum istud feudum concessum Illustribus Dominis Comitibus Corrigia fuerit concessum, ut feudum antiquum pro hæredibus legitimis, illud non dicitur esse quid hereditarium, sed ex prouidentia, & pacto, & ideo ipsi filii domini Giberti, qui sunt, seu esse uolunt heredes patri sui cum beneficio inuentarii, non tenentur stare transactioni factæ super feudo, quia cum feudum non sit quid merè hereditarium, sed potius ex prouidentia, & pacto ad illos peruenierit, sequitur, quod ipsi non tenebuntur, nisi quatenus sunt uires merè hereditariæ, & ad eos peruenit de bonis allodialibus hereditariis, & non quatenus ad ipsos peruenit, & de iure debuit peruenire de bonis feudaliibus de quibus non est iudicandum, prout iudicatur de bonis allodialibus hereditariis per prædicta, & faciunt ad propositum ea, quæ dixi in quibusdam additionibus factis super hac materia pro resolutione quorundam dubiorum. ¶ Et sequendo hanc conclusionem, facile erit respondere iis, quæ pro prima opinione contraria fuerunt allegata: & primo argumento respondetur, feudum non dici in casu nostro merè hereditarium, ut supra ostensum fuit. Præterea tunc feudum dicitur merè hereditarium, & consequenter de eo iudicatur, ut de qualibet re hereditaria, quādo fuisset concessum pro se, & hæredibus suis quibuscunque, ut uoluit Bal. in d. l. cum uirum. C. de fideicommissis. in ult. col. & his bene cōueniunt ea, quæ dixit ipse Bal. in d. l. 2. C. de suis, & legitimis. in d. c. 1. §. et quia. et in d. c. 1. de success. feu. In casu autem nostro non fuit concessum per ista uerba, sed per illa uidelicet

delicet pro heredibus legitimis, quod minus est, quam si fuisset concessum simpliciter pro heredibus, uel pro filiis heredibus, ergo &c. ¶ Secundo fundamento etiam respondetur ex prædictis, & primo, quod non est merè feudum hereditarium, sed potius ex prouidentia, & ideo profuit, seu proderit filiis, & heredibus dicti Domini Giberti, quod ipsi adeant hereditatem cum beneficio inuentarii, & consequenter illa, quæ ponit Alex. in consil. 28. 19. & 18. in 5. uolu. potius ad fauorem, quam contra facere uidentur, nam

77 ¶ in consil. 18. Alex. loquitur in feudo nouo, in quo pater potest filiis suis præiudicare: Secus est in feudo antiquo, ut ibi per eum in 2. col. item loquitur, quando feudum esset concessum pro heredibus simpliciter, & sic quando esset merè hereditarium, in quo simili ter pater potest præiudicare filiis heredibus etiam cum beneficio legis, & inuentarii. Item Alex. in d. consil. 19. qui uoluit filios, & heredes uasalli, qui etiam aduerunt hereditatem cum beneficio inuentarii, tene ri etiam, quatenus se extendunt uires feudi, loquitur, quando feudum esset merè hereditarium, quia fuisset concessum pro heredibus simpliciter absque adie ctione alicuius qualitatatis, secus dicit ipse, si feudum esset antiquum, & ex prouidentia, & pacto conceden tis: item Alex. in d. consil. 18. præsupponit feudum esse merè hereditarium, & ideo nil mirum, si filii hæ res etiam cum beneficio inuentarii tenentur stare fa cto defuncti non solum eatenus, quatenus se exten dunt bona allodialia, sed etiam feudalibus, quæ præsup positæ stant, omnia allegata per Alex. bene procedunt, uidelicet quod filii hæres etiam cum beneficio inuentarii teneantur stare renunciationi sui patris fa cta in manibus, seu cum consensu Domini; An autem in terminis, in quibus Alexander ibi consuluit feudum fuerit merè hereditarium, an uero ex prouidentia, & pacto cum fuerit concessum pro heredibus masculis, Alexan. ibi præsupponit esse merè hereditarium, & malè iudicio meo, tum quia allegata ab eo hoc non probant, tum etiam quia contraria opinio est uerior, quod non dicatur in casu isto merè hereditarium, sed potius ex prouidentia, & pacto, ut uoluit Bal. in pluribus locis, de quibus supra mentionem feci, & præcipuè in l. Caus. ff. solut. matrimo. quem Do ctiores communiter sequuntur, & maxime Alexan. in d. l. quod dicitur in 15. colum. ut latius supra demon stratum fuit. & ideo nunc ulterius non insisto. Si militer Alex. in d. consil. 18. & in consil. 19. in 5. uolum. & in consil. 26. eodem lib. loquitur in feudo merè hæ reditario, uidelicet concessio pro heredibus simplici ter. Præterea non loquitur in feudo antiquo, in quo ipse in d. consil. 18. in 2. colum. in fin. primi dubii præsupponit, quod filii, & heredes cum beneficio inuenta ri non teneantur stare facto defuncti, nec eatenus, quatenus se uires feudi extendunt, sed solum quatenus se extendunt uires bonorum allodialium hære ditorum, & notandum est, quod ipse loquitur etiam, quando feudum esset pro heredibus concessum, & consequenter sensit, quod huiusmodi feudum si sit antiquum, & ut antiquum concessum, non possit remitti, nec obligari taliter, quod filii, & heredes cum beneficio inuentarii teneantur pro facto, seu obliga tione defuncti, quatenus se uires feudi extendunt, ut in d. consil. in 2. colum. uerbi. & licet Bal. in c. 1. hoc quoque &c. & idem sentit Alex. in d. consil. 26. eodem uolum. 5. quod si feudum esset hereditarium, & anti quum, pater in illo non possit filiis, & heredibus præ iudicare, sed si esset hereditarium simpliciter possit filiis, & heredibus præiudicare, qui simpliciter sine inuentario aduerunt. item in consil. 19. Alexan. etiã admittit, quod si feudum non esset merè hereditariū,

sed ex prouidentia, & pacto, tunc filii, & heredes beneficio inuentarii non teneantur, quatenus extendunt uires feudi, & idem in consil. 26. eodem. Præterea Alexander in d. consil. 28. in 5. uolum. tur in feudo nouo, nos autem sumus in feudo antiquo, inter quæ est in hoc differentia, ut ibi per d. r. & in locis per eum allegatis: Alexander ibi loquitur in feudo merè hereditario concessum heredibus simpliciter, nos uero in feudo, quod dicitur merè hereditarium, sed potius ex prouidentia, & pacto, ut supra ostensum fuit: item Alexan. in consil. 29. in 5. uolum. in quo consilium feudo Illustrum Dominorum de Corrigha supponit, descendentes, qui fuerunt hæredes habere ratum factum defuncti, loquitur, quatenus descendentes, seu filii fuerunt hæredes sine inter uo ut ibi per eum, ergo secus, si cum beneficio inuentarii. ¶ Tertium, & quartum argumentum ex quo etiam sunt sublata. ¶ Non obstat quintum

78 ¶ ibi dicta procedunt, quando filii, & delicti proximiores, ad quos feudum erat peruentum sent maiores uiginti quinto anno. Sed quod si forent pupilli, & minores annis uiginti quinque, uel expressè consensissent alienationi, nunciacioni feudi, profecto aduersus talem con sensum, aut ratificationem possent in integrum reuocari propter enormem læsionem, quæ ex tali consensu ratificatione contigit per totum ff. de minoribus infra in sequenti dubio dicitur: quod uero ad hoc dicitur de transacione facta a uasallo, cum tunc præiudicare etiam filiis heredibus Domini Giberti maxime quia illam comprobasse dicuntur, & detur ex iis, quæ supra dicta sunt in secundo, li fundamento facto pro filiis Domini Giberti

79 ¶ quod transactio non nocet in feudo inuocatis ad feudum ex prouidentia, & pacto dentis, & prædecessorum. Secundo ex prædictis spondetur, illud esse uerum in feudo merè hereditario, nos autem sumus in feudo non merè hereditario: Tertio posset transactio nocere filiis, & heredibus heredibus, qui hereditatem sine inter uo aduerunt. Quarto ex quo in casu nostro filii Domini Giberti erant minores, & adhuc sunt infra ætatem restitu tionem, debent in integrum restituere hoc petierint, prout petierunt, per ea, quæ prædicta sunt, & inferius etiam dicentur. Etiam ad secundam hæsitationem dicta sufficiant. ¶ Quintam, & ultimam dubitationem, in qua prædictis argumentorum ordine in aliis seruato, breuiter cludo Dominos Hippolytum, & Hieronymum restituendos, & reintegrandos, ut petitum fuerat, sus asseram immixtionem, seu aditionem hæreditatis simpliciter factam absque beneficio inuentarii illius non confessionem ad effectum, ut hæreditatem paternam cum beneficio inuentarii aduerant, item aduersus asseram petitam confirmationem cuiusdam alterius confirmationis factæ per Maximilianum Imperatorem ad petitionem Domini Giberti, & Dominorum Ioannis Francisci, & Alfredi, & aduersus omnia alia tacite, uel expresse eos in minori ætate facta, ex quibus ipsi fuerunt miter, & enormissimè læsi, quia tunc ubique ex quo gestis, ut ex contractu, uel quasi, sine ex alio contingit minorem enormiter lædi, necesse re datur in integrum restitutio, ut in l. 1. cum l. 2. de reor. & per totum ff. de minoribus iuncta l. si pater in primo respon. eo. tit. l. scio. ff. de in integ. res. cum gl. extra cod. tit. cum sim. & tunc co iplo, quod nor adiuuit hereditatem etiam paternam datur simpliciter, immò et cum beneficio inuentarii,

maior factus aliena ratā habuerit. ¶ Nec aduersatur, si ex opposito diceretur, q̄ dicti domini, postquam effecti fuerunt maiores, sciuerunt prædicta bona fuisse à patre suo remissa, quia antea quoque hoc sciuerunt, & cū ipsi per annū tacuerint, & non contrauerint, uidentur ratificasse, ut in c. 2. in fi. si de inuestitura inter dominum, & uasallū oriatur. & habetur in c. 1. §. titius. ibiq; Doctores, & gl. si de feudo fuerit contro. inter dominum, & agnatos. & in c. 1. qualiter feud. olim alien. poter. in fin. & in c. 1. de alien. feud. pater. ergo amplius contrauenire non possunt. argu. l. 1. C. si minor maior factus rem ratam habuerit. & secundū gl. in uerbo ratam. ibi sufficit, q̄ uerbis, & sic expressē, siue factō, & sic tacite ratificauerint. l. non tantū. alias incipit Paulus. ff. rem ratam haberi. & facit, quod habetur in d. l. 1. & 2. C. eod. ritu. si minor maior factus rat. habuc. Nam pro solutione dici potest primo, q̄ præfati domini Hippolytus, & Hieronymus non habuerunt ueram notitiam de huiusmodi transactione facta, & qui contrarium dicit, probare tenetur, quia ¶ negans habet fundatam suam intentionem solū ex eo, quod negat. l. actor quod. C. de probatio. c. quoniam contra. cum materia, extra eodem. l. ei qui. ff. de probatio. cum similibus & si dicatur, ipsos habuisse notitiam de transactione, quia petierunt à Maximiliano cum autoritate eorum matris, & tutricis confirmationem, ac approbationem duorum priuilegiarum, seu duarum inuestiturarum, in quarum altera continebatur confirmatio, & approbatio transactionis prædictæ, responderetur ex hoc non inferri, q̄ ipsi ueram, & specificam habuerint ipsius transactionis notitiam & scientiam, quoniam de illa transactione specificē nulla facta fuit mentio in supplicatione ipsorum, in qua petita fuit confirmatio duarum inuestiturarum, & priuilegiarum: ergo ex hoc non potest dici eos habuisse ueram scientiam, prout iura de hoc loquentia requirunt, & argumento eorum, quæ habentur per Bar. & alios in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uerbo. obligatio. & in l. de his. ubi no. ff. de transact. Præterea ¶ ubi ob scientiam quis à iure suo excluditur, tūc non sufficit habere scientiam præsumptam, ut ex uerbis generalibus, uel aliter præsumptiue, sed requiritur, q̄ expressē, & clarē constet de illius scientia ad ea, quæ habentur per Bar. in l. quæ dotis. ff. soluto matrimonio. l. Caius. ff. de pigno. actio. cum ibi not. c. quia diuersitatem. de concess. præben. nam scire est animo inhere re id, quod certitudinarie, quis uidet, aut sensu percipit. Bal. in c. 1. §. uasallus. il. i. si de seu. fuer. cōtro. Præterea eo tempore, quo pro parte dd. dominorum fuit ita generaliter supplicatum, ipsi erāt pupilli, & in aetate pupillari cōstituti, ut constet ex priuilegio Imperatoris Maximiliano Romanorum Regis concessō die 15. Decembris, anni 1520. iūcta natiuitate ipsorum, de qua in processu constabit, ergo tunc scire, ueramque notitiam habere non poterunt, quia illa ætas, quicquid uidet, & scit, ignora. l. si. C. de falsa moneta. & scire est rem per suas causas cognoscere, alioquin esset credere, & opinari, quæ inter se differunt, Alexā. in l. 1. ff. si certum petat. glo. in l. 2. §. penult. ff. de aqua plu. arcen. Rursus non dicitur in dictis literis Maximiliani, q̄ ipsi fuerint illi qui petierint, & supplicauerint, quoniam si ipsi fuissent, fortē appareret de eorū scientia. arg. l. cum precum. C. de liberali cau. sed petitio, & supplicatio facta fuit per quendam D. Sigismundum eorum assertum procuratorem autoritate matris, & tutricis constitutum, iuxta text. in l. neque tutores. C. de procuratoribus. ex quibus inferitur dictos dominos non habuisse certam notitiam de huiusmodi transactione, & de contentis in illa, ergo &c. Præterea post maiorem ætatem dicti domini fuerunt absentes absē

tratus, & potest restitui, ut dixit Bald. in l. 1. C. si minor se ab hereditate abstin. & Salice. in auth. si omnes in finalibus uerbis, eodem titulo, t̄ autem minor, seu ipse maior factus ad obtinendam restitutionem in integrum teneatur lationem probare, & quam inter probare debeat Alex. in consi. 2. i. referendo multos Doct. hoc tenentes, dicit ipsum teneri ad probandam lationem, puta probando simpliciter, q̄ graue res alienum fuerit in hereditate repertum, ad tradita per Bal. in d. l. 1. in finalibus uerbis. ¶ Secundo t̄ q̄ aduersus inmixtionē, seu aditionem factam absq; beneficio inuentarij, & illius cōfectionē minor, & præfatum pupillus possit in integrū restitui, cū sibi expediat iudicis, & scriptis non grauari, & ultra vires hereditarias non teneri, probatur in l. impuberibus, & ibi glo. ff. de acquir. hered. Bar. & glo. in l. ait prætor. §. restitutus. ff. de minoribus. & in l. si minor. ff. de acq. hered. Præterea minor, qui adiuit hereditatem paternā, seu in illa semissit, & cōfecto inuentario restitui potest in litibus, & sumptibus fatigetur, ut no. uoluit Salic. in auth. si omnes. in ultimis uerbis. arg. l. minoribus. ff. de minoribus. ubi glo. uoluit posse restitui, etiam si hereditas sit locuples, sed multis molestis implicata, ergo à fortiori hoc dicendum est, quādo hereditas esset potius damnoſa, & contingeret minorem sumptibus, & litibus inuolui, item q̄ aduersus non cōfectionem inuentarij, minor possit, durante minoritate, uel post infra tēpus petendæ restitutionis restitui, probatur ex iis, quæ uoluit Bal. in l. si. circa medium. C. in quibus cau. in integrum restit. non est necessaria etiam in d. l. 1. C. si ut se ab hered. abstin. & est glo. not. in ver. cessabit. in l. auxilium. in prin. ff. de minoribus. Bal. in l. 1. in prin. in 2. q. C. de iure delib. rand. & est bonus text. in §. pupillis in auth. de hered. & salic. in noc. in c. fin. de in integ. rest. & habetur per Ang. qui hoc tenet, in l. 1. §. hæc stipulatio. ff. si cui plus quam per legem falcidiam in 1. col. ubi latissime materiam inuentarij tractat, & melius alij faciūt, & faciūt ea, quæ habentur in l. unica. C. si ut omnia hered. ubi restituitur simpliciter aduersus omniſſam hereditatem, seu illius aditionē, ergo & similiter aduersus aditionem factam omisso inuentario ad effectum, ut possit cū beneficio inuentarij adire, quia hoc est minori ueluti, cum ex tali aditione tutor reddatur, ne teneatur, ultra vires hereditarias, ut in d. l. fin. C. de iure delib. rand. iuncto §. pupillis. in auth. de hered. & salic. & generaliter, ut dictum fuit, aduersus omnem actum gestum, contractum, & factū, ex quo minor latus enormiter fuit, competit illi etiam post maiorem ætatem, infra tamen quadriennium, beneficium restitutionis in integrum, ut in d. l. 1. & 2. & in l. ait prætor. cum sim. & ibi per totum. ff. de minoribus. iuncta l. fin. C. de tempo. rest. in integrum. Ergo dictis D. Hippolyto, & Hieronymo de omnibus ijs, quæ ipsi in minori ætate fecerunt, ex quibus fuerunt enormiter lesi aut le di poterunt, cōpetit, & danda est restitutio in integrum, ex quo ipsi adhuc sunt infra quadriennium petendi restitutionem. Præterea t̄ ex quo remittere, & renunciare simpliciter actionem, seu exceptionem, uel iura, quæ quis habet, dici tur donare, Bal. in l. uenitici. in fi. C. de rebus alienis non alienā. & habetur in l. si quis delegauerit. ff. de nouationibus. Bar. in l. si fraudator. in prin. ff. de his, quæ in fraudem creditorum. quamuis dicti Domini Hippolytus, & Hieronymus ex pluribus actibus dicantur remisisse ius, quod habebant in feudo, & consequenter donasse, sequitur tamen, q̄ post minorem ætatem habent inter præsentem decennium, & inter absentes tempus 20. annorū ad contradicendum ante, quam aduersario ius fuerit irrevocabiler acquisitum, per text. in l. si. ff. si minor

tia necessaria, & pro seruitio domini sui, uidelicet Caroli quinti Romanorum Imperatoris, tam illius curiam, quam exercitum sequendo tanquam milites, & Duces Caesaris: quo fit, ut non dicatur eis cucurrisse illud tempus anni per quod inferitur tacita renuntiatio, nec tempus quadriennij, quod datur ad petendam restitutionem, nam tale tempus absentie necessarium est deducendum de quadriennio, & de quolibet tempore. l. si. C. de tempor. restitut. in integrum iuncta gl. in ver. continuatio, & ibi doctores, & bene facit, quod uoluit Ioan. de Imol. in c. ex parte. in 11. col. in fine uerbis. extra de feudis, ubi dicit, quod tempus anni datum à iure ipsi vasallis non currit, si iusta causa fuerint impediti. Et hec sufficiant ad demonstrandum bonum ius dictorum dominorum Hippolyti, & Hieronymi. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Feudum concessum pro se, & filiis hereditarium est, & filij admittuntur si sint heredes.
- 2 Heredum legitimorum appellatione continentur heredes, qui ab intestato succedere possunt.
- 3 In feudo nouo locus non est iuri accrescendi quoad alios agnatos, sed solum quoad descendentes cuiuslibet uasalli.
- 4 Feudum concessum pro se, & heredibus legitimis dicitur concessum liberis, etiam non heredibus, & non dicitur hereditarium, secus si pro se, & filiis, vel liberis heredibus concessum esset, et num. 7.
- 5 Legitimi heredes in feudo qui sint, & intelligantur.
- 6 Heres ab intestato in feudis quis sit.
- 7 Legitimorum qualitas ita heredibus, sicut filijs conuenit, præterquam in feudis, & ubi heredum appellatio solum filios, ut filios continet.
- 9 Appellatio legitimi heredis continet heredem ab intestato etiam extraneum, & quando hoc verum sit.
- 10 Feudum simpliciter concessum nulla facta mentione filiorum, aut heredum, in dubio secundum simplicem naturam feudi intelligitur concessum pro filiis, & descendentes masculis etiam non heredibus.
- Nec est necesse, quod à principe sit expressè concedatur, nu. 13.
- 11 Idem est in emphyteosi ecclesie, secus in emphyteosi priuati.
- 12 Pluribus in supplicatione, seu rescripto petitis, si princeps simpliciter petitioni annuens dicat, concedimus, absque expressione petitorum, quando omnia petita censeantur concessa, & quando non.
- 14 Medium ab extremis declarationem, & interpretationem recipit.
- 15 Concessio facta pro heredibus in materia sui natura non ad heredes extraneos, sed ad filios, & descendentes tantum transitoria censeatur facta pro filiis, & descendentes etiam non heredibus. Secus si facta esset pro filiis, seu liberis heredibus.
- 16 Feudum antiquum, & patrum non definit esse tale ex noua feudi inuestitura, & renouatione.
- Et intelligitur renouatum secundum antiquam naturam feudi, numero 19.
- 17 Feudum patrum, & antiquum quod sit remissum.
- 18 In feudo paterno, & antiquo quando est in causa caduci, agnati proximiores descendentes primi recipientis tanquam ex prouidentia, & successorio ordine succedunt.
- 19 Renouatio feudi antiqui secundum antiquam eius naturam, & cum sua causa, suisque iuribus facta censeatur.
- 20 Et ex nouis conventionibus in renouatione appositis non dicitur nouum feudum, nec noua emphyteosis ad præiudicium aliorum maxime si pacta primæ inuestiturse ad commodum domini alterentur.
- 21 Feudo, aut emphyteosi finitis propter lineam finitam, si dominus de nouo agnatis ultimi decedentis concesserit, hac noua concessio, naturam prioris assumit.

E P I T O M E.

Feudum concessum pro se, & heredibus legitimis dicitur concessum liberis, ut liberis etiam non heredibus. Idem est de feudo simpliciter concessio, nulla facta

mentionem de heredibus, nec de filiis.

Feudum antiquum ob renouationem in quibus de agnatione non definit esse antiquum, ut antiquum consideratur, & secundum naturam feudi intelligitur concessum.

CONSILIVM LXII.

ROS. redditum consilium aliquando in dubium percepi; primum, quod videtur, feudum concessum pro filiis, & heredibus legitimi dici solum consilium.

filij seu liberis, etiam si non sint heredes, ut feudum esse ex prouidentia, & non hereditarium immo dicunt aduersarij, quod tale feudum dicitur liberum, quod hereditarium, propterea quia facta sunt heredes.

1 de heredibus, quoniam in sortioribus terminis, ut in c. delictis, quando expressè de filiis heredibus, non est mentio, censetur concessum pro filiis ita dicitur respondere.

sint heredes, & sic hereditarium censetur, ut uoluisse communiter Doctores, Bartolus, legimus iurandi. §. si liberi. ff. de operis libertorum, non habetur per Imolam, & latius per Alexandrum sine

quod dicitur. ff. de eorum obligacionibus. Præterea appellatio legitimorum heredes contineri uidentur solum illi heredes, qui ab intestato succedere possunt l. 3. §. de illis. c. Alex. in l. ex facto in fine in ultima columba.

2 trebellianum. quamuis Cumanus ibi multum uerit: quo fit, ut filij, seu liberi, qui fuerunt etiam cum beneficio inuentarii, non possint contra factum defuncti, qui potuit de tali re hereditaria disponere, & in eo filijs, & liberis præiudicare per Alexandrum in consil. 18. §. 5. uolum. cum alijs, quæ ad propositum habet dicto meo consilio, & per eundem Alexandrum consil. 103. in penult. colum. in 4. uolum. §. est, posito uerum esse, quod feudum sic concessum retur non hereditarium, sed ex prouidentia.

in casu nostro feudum non fuit concessum pro filiis legitimis, sed uel simpliciter, ut fuit in c. ne, quia licet in precibus petum fuerit, concessum, & legitimis heredibus, attamen in concessum illi dictum fuit de heredibus, sed simpliciter, ut do precibus supplicantium dominus concessit eis concessimus, seu ipsos inuestimus. Velut

seu feudi facta fuit simpliciter pro heredibus illa adiectione legitimis, seu alia qualitate, qualis fuit concessio feudi Corrigi, quæ transnet capita, quorum primum continet transi-

& dationem dignitatis comitatus, & tunc dicta concessio illius dignitatis pro se, & heredibus legitimis, secundum caput continet concessum feudum dicti comitatus, & bonorum feudum tunc concessio dicitur facta pro heredibus

ter, nec aliqua sit mentio in hoc casu de legitimum caput habet insignium, & armorum comitem, & tunc concessio facta fuit pro se, & heredibus legitimis. Sed nos querimus de ipso feudo, & non de feudis, ergo constat, quod illius concessio dicitur pro heredibus simpliciter sine illa adiectione legitimis, quia si dominus concedens uoluisse concedere pro heredibus cum qualitate legitimis de illa expressisset, sicut in alijs capitibus expressit ad audientiam de decimis. l. vnica. §. fin autem

ficientis. C. de caduc. tollendis. & argumentum, quæ dixit la. in l. qui filius. ff. de legat. hoc est etiam consilium Domini Ludonici Boni inter consil. do. Alex. num. 53. in 4. uolum. §. qui filij app

3 dubium est ab aduersariis propositum, & per Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini

Corrigiæ est nouum in persona Domini